

Újfolyam

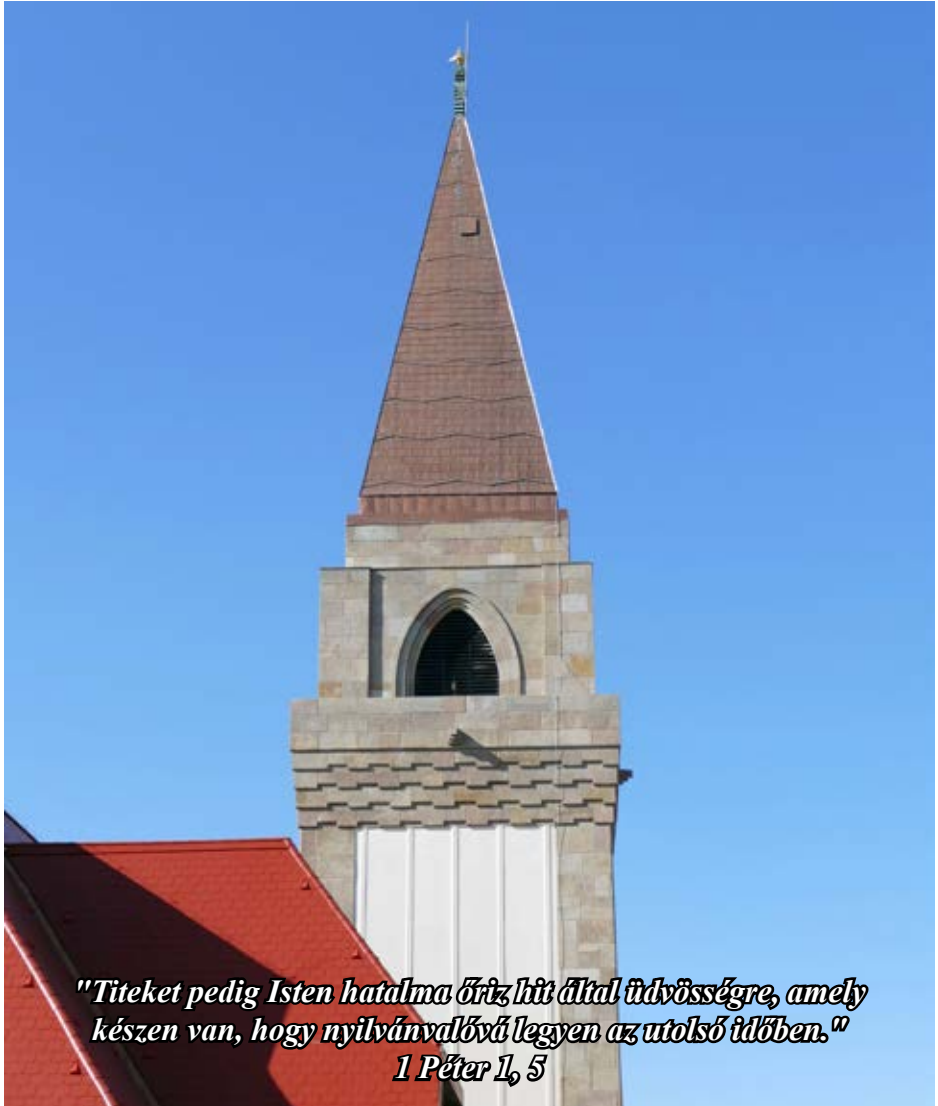
95. szám

FASORI HARANGSZÓ

www.fasor.hu

A Budapest-Fasori Református Egyházközség hírmondója

2025. szeptember

*"Titeket pedig Isten hatalma őrít hit által üdvösségre, amely
készen van, hogy nyilvánvalóvá legyen az utolsó időben."*

1 Péter 1, 5

EZERHÉTSZÁZ ÉVES KINCSEINK: A NICEAI HITVALLÁS

„Az az indulat legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is megvolt: aki Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és emberként élt; megalázta magát, és engedelmes volt mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alattiaké; és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.” (Filippi 2:5-11)

Ezerhétszáz évvel ezelőtt, 325 nyarán közel háromszáz püspök gyűlt össze a kis-ázsiai Nikaia (latinosan Nicaea) városában, az újonnan épülő birodalmi központ, Konstantinápoly közelében. Hálaünnepet is tarthattak volna, hiszen többségük még elsenvedője volt a közelmúlt véres egyházüldözésének, a megjelentek között nem egy a testén viselte a kegyetlen kínzások, csonkítások nyomait: ennek a rettenetnek vetett véget az új császár, Konstantin uralmának megszilárdulása, aki maga is keresztyén lett. Mégsem a felszabadult öröm érzésével érkeztek meg a gyülekezetek küldöttei, inkább annak terhével, hogy Krisztus követőit lényeges kérdésekben viták állították szembe egymással. A legélesebb ellentét éppen az okozta, amely Jézus isten-voltáról szólt. A gyűlés azonban semmiképpen nem bizonyult gyümölcstelennek. Az első „ökumenikus zsinaton”, ahogy az egyik résztvevő, Eusebius, Caesarea püspöke utóbb nevezte azt, megszületett ugyanis az a niceai hitvallás, amely azóta is közös kincse, drága öröksége mindazoknak, akik Jézusban hiszünk.

Jézus megismerése minden időben azzal szembesítette és szembesíti azokat, akik követőivé lesznek, hogy milyen behatárolt a mi tudásunk Isten lényéről. Már az első tanítványok is folyton beleütköztek saját értetlenségükbe. Az hamar világossá vált, hogy nem egy átlagos emberrel kerültek kapcsolatba, hanem magával Istennel találkoztak - emberi testben. Jézus tanításaiból is kiderült, hogy Ő nagyobb azoknál az ősatyáknál és prófétáknál, akik a korábbi nemzedékekben a világ Urának szavait hallották és továbbadták. De ha ragaszkodnak ahhoz, amit a Szentírás következetesen állított, és amit maga Jézus is hirdetett, hogy Isten egy, nincs belőle több, akkor hogyan lehet mégis Isten az, akit Uruknak vallottak? Az apostolok ott voltak, amikor az Atya megszólította a Fiút, meg amikor a Fiú imádságban az Atya elé borult: mindenképpen meg kell ezért különböztetni Őket. De ha már kettőről beszélünk, akkor hogyan lehetne egy?

Ezek a kérdések foglalkoztatták világszerte a keresztyéneket; és a rájuk adott különböző válaszok sokszor gyanút ébresztettek: mintha nem illeszkednének igazán a Szentírásból ismert apostoli hithez. Egyik bibliai alapelveit sikerült ugyan megőrizni, de egy másik része a kijelentésnek sérült. Mindez veszélyes tévtanításokhoz vezetett. Ennek egyik szomorú példájává lettek az alexandriai presbiter, Arius nagy népszerűségnek örvendő nézetei. Ő abból indult ki, hogy Isten egy és változhatatlan. Így nem lehet senki vele egyenrangú; nem is származhat Tőle senki, akit vele azonos tekintély illetne meg. Jézus tehát szerinte nem lehet semmiképpen Isten: Ő nem a Teremtő, hanem egy a teremtmények közül. Bár Isten nagy méltóságot ajándékozott neki,

maga Jézus nem létezik örökké, hanem „volt idő, amikor még nem volt”.

Ez a tanítás egyértelműen ellentétes azzal, amit az apostolok ígehirdetésükben, az evangéliumot összefoglaló írásaikban következetesen vallottak. Jézus saját szavaiból kiderül, hogy már a teremtés előtt az Atyával volt, és osztozott az Ő dicsőségében (János 17,5), amely rajta keresztül árad be abba a világba, amelynek megalkotásában aktív szerepet játszott (Zsidók 1,1-3). Ő már testet öltése előtt egyenlő volt Istennel (Filippi 2,6), és nem csupán Istennél volt, hanem Isten volt (János 1,1). Engedelmességét, hűséges szolgálatát követően az Atya olyan nevet és olyan méltóságot ajándékozott neki, ami a Szentírás szerint egyedül Istent illeti meg (Filippi 2,9-11: ezzel érdemes együtt olvasni az Ezsaiás 45,23-24-et). Aki azt állítja, hogy Jézus nem Isten, hanem egy a teremtmények közül, az elhagyja azt az utat, amelyet az apostolok mutattak, és félrevezeti a keresztyéneket. Hogyan válthatna meg minket minden bűnünk jogos ítéletétől olyasvalaki, aki hozzánk hasonlóan maga is erőtlenné alkotása a teremtő Úrnak?

Arius ráadásul nagyon hatékonyan terjesztette az elképzeléseit. Könnyen megjegyezhető szlogent gyártott belőlük; követői kórust szerveztek, amely a nyílt utcán énekelte a tanait összefoglaló, fülbemászó dalocskákat. Amikor Alexandriában egy zsinat elítélte a nézeteit, és felmentette pozíciójából, másutt kezdte hirdetni az elgondolásait. Népszerűsége azzal fenyegetett, hogy tömegek képzelik keresztyén hitnek azt, ami ellentétes Isten Jézusban adott kijelentésével.

Emiatt vált szükségessé, hogy a keresztyén világ minden részéről összegyűljenek a gyülekezetek képviselői, és döntést hozzanak Arius tanításaival, és ami még ennél is fontosabb, Jézus Isten-voltával kapcsolatban. Ennek a

tanácskozásnak lett az egyik eredménye az a megfogalmazás, amely a Fiút az Atyával azonos lényegűnek (görögül homousziosz) mondta ki. Az, aki engedelmes, tiszta életével és a gyalázatos kereszthalál vállalásával megváltott minket, Isten volt, a Fiú, aki ugyanarra az imádatra méltó, mint az Atya. A niceai hitvallás így lett erős gát, amely 1700 év után is védi az egyház veteményeskertjét az ariusi tanítás szennyes áradatától. Adjunk hálát Istennek azért a bölcsességért, amelyet népe előjáróinak Nikaiában adott!

A niceai hitvallás:

Hiszünk egy Istenben, a mindenható Atyában, minden láthatónak és láthatatlannak teremtőjében.

És egy Úr Jézus Krisztusban, az Istennek a Fiában, aki az Atyától, vagyis az Atya lényéből nemzetett egyszülött, Istenből való Isten, világosságból való világosság. Igaz Istentől való igaz Isten; nemzetett, nem teremtetett; egylényű az Atyával, aki által lettek mindennek, amik a mennyben és amik a földön vannak; aki érettünk az emberekért és a mi üdvösségünkért alászállott, és testet öltött, és emberré lett, szenvedett, és harmadnapon feltámadott, és felméne a mennyekbe, és eljövend ítélni élőket és holtakat.

És a Szentlélekben.

Akik pedig azt mondják, hogy volt valaha, amikor nem volt, és mielőtt nemzetett, nem volt, és hogy nem létezőkből lett, vagy hogy más valóságból vagy lényből való, vagy hogy teremtetett, változható, vagy hogy változandó az Istennek a Fia, azokat átokkal sújtja az egyetemes (és apostoli) egyház.

Pataki András Dávid lelkipásztor

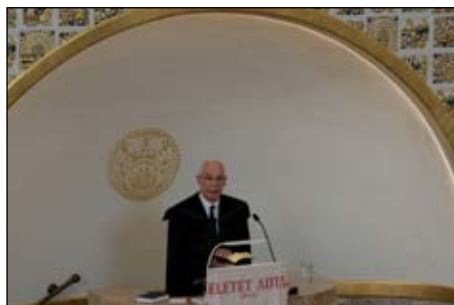
PÜNKÖSDI HÁLAADÓ ISTENTISZTELET

A templom történetében ott vannak a megmentett életek

„Mutassa be ez a templom mindazt a gyönyörűséget, amely Isten üdvösségében van!” – mondta Balog Zoltán, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke Pünkösd hétfőn, hálaadó istentiszteletünkön.

„Áldjátok Istent szent templomában, dicsőíjétek főlségének égi udvarában!” – énekelték örömmel a gyerekek az istentisztelet elején, végigsétálva a padok között. A gyülekezet és a vendégek együtt ünnepeltek ezen a napon, hálát adva a megújult épületegyüttesért, az évek óta tartó építkezési folyamat befejezéséért, a fizikai és lelki építkezés áldásaiért. **Igét hirdetett Balog Zoltán püspök, közreműködött Pálúr János orgonaművész.**

Somogyi Péter lelkipásztor felolvasta az ószövetségi igeszakaszt (Préd 1,11), ezután Devich Márton presbiter mondott fohászt. „Öröm tölti be a szívünket, hálát adunk, hogy ott lehetünk egész életünkben a te házában.” „Templomunk arcáról a te arcod sugárzik, mert itt minden beérkező fénysugár, festett színes üvegablak és olykor rávetülő árnyék, minden fafaragás és

Balog Zoltán püspök:

Jó megérkezni az ünnepre, jó megérkezni egy építkezés befejezéséhez.

égetett csempe, mives kerámia, minden finoman megmunkált fém, minden forma és alakzat, minden festett és aranyozott díszítés és motívum, de még a mosoly, vagy minden egymásra vetett örömteli pillantás, összetalálkozó szempár, sőt, az éjjeli csönd is egyedül téged dicsőít Istenünk!” „A teljes külső megújulás után adj nekünk belső, lelki megújulást is Szentlelked által!”

Amibe angyalok vágyakoznak betekinteni

„Jó megérkezni az ünnepre, jó megérkezni egy építkezés befejezéséhez, jó megérkezni egy templomba, és leginkább jó megérkezni a hiábavalóságok után oda, hogy valami ajándék vár ránk az evangélium hirdetésében, „amibe angyalok vágyakoznak betekinteni” és mi betekinthetünk – kezdte az igehirdetést Balog Zoltán püspök az erre a napra rendelt igeszakasz (1Péter 5-12.) alapján.

Annak a gyönyörűségéből valami ott lehet az életünkben és ebben a templomban is, mert minden igazi templom megjelölt valamit Isten titkából, hogy Ő velünk, emberekkel akar lenni. „Éppen velünk,

Somogyi Péter elnök-lelkipásztor:

Isten munkáját látjuk ebben, aki gondoskodott arról, hogy itt élő népe jól sáfárkodhasson a rábízott javakkal.

éppen olyan emberekkel, amilyenek mi vagyunk” – fogalmazott.

„Ez megjelenhet egy lenyűgöző épületben, de megjelenhet egy „parasztkatedrálisban” is Tákoson, Szatmárban, ahol az embernek nagyon mélyre kell hajtani a fejét, hogy be tudjon lépni a templomba, nehogy beverje a szemöldökfába. Az is ugyanúgy Isten dicsőségét hirdeti, mint a fasori, hiszen a mi épületeink azáltal válnak bizonyágtétellé, hogy ott vannak bennük az életek. A mi életünk és azoké is, akik előttünk itt, ezekben a padokban ültek, ezen a szőszéken álltak.

Az állami, önkormányzati és egyházi meghívottak - dr. Literáty Zoltán lelkipásztor, egyetemi tanár, Észak-Pesti Egyházmegye tanácsosa, tanszékvezető egyetemi tanár,

Niedermüller Péter polgármester,

Kövér László, az Országgyűlés elnöke és dr. Fürjes Zoltán helyettes államtitkár

Megmentett életek

Hozzátette, hogy „ennek a templomnak, ennek a gyülekezetnek a történetében ott vannak a megmentett életek.” Fizikai értelemben is az embert pusztító időkben – lelkipásztorok, presbiterek, jóakarók bátorságából – zsidó gyermekeknek az élete, akik itt bújhattak és itt élhették túl a borzalmat.

És azok a megmentett életek, akik abban a tiszta térben, Isten tiszta szeretetében le tudták tenni azt, ami akadály, tisztátalanság és megmentett életként tudtak ide tartozni. „Hálát adok azokért, akik az em-

bermentésben, akik a lélekmentésben itt szolgáltak és közben pedig iskolát, templomokat építettek városszerte” – hallottuk.

Arról is beszélt, hogy a szintén erre a napra rendelt igeszakasz, a Prédikátor könyvéből – „hiábavalóságok hiábavalósága” – tükröt tart elénk, mivel Krisztus után, a feltámadás és Pünkösöd után is tudunk Krisztus előtti, Krisztus nélküli emberek lenni. Benne lehetünk Krisztus szeretetében és mégis értetlenül állunk szemben azzal, ami velünk, körülöttünk történik. Miért Uram? Nem értjük az okát, sem a célját. Tényleg minden hiábavalóság? Ez a kettősség ott van Isten embereinek az életében és ott van a kis-ázsiai keresztyéneknek az életében, akikhez Péter apostol levele szól. Hol van a feltámadás győzelme, amit nekünk megígért az Urunk? Hiszen a halál vesz körül bennünket. Hol van a békesség? – kérdezik ezek a keresztyének

Dr. Simongáti Győző főgondnok: Épületünk a nemzeti és kulturális örökség rendkívül szép példája, nekünk lelki otthonunk, az imádság háza

az apostolt. Azt mondja az evangélium, hogy valójában egy valami hiányzik: a Lélek, Isten lelke, aki hozzákapcsol minket Krisztushoz.

Most ugyan egy kicsit „megszomorodtak” - mondja az apostol, de az örökkévaló, az állandó, az mégiscsak az az öröm, amit Ő adott az életetekbe. A szomorúság pillanatnyi – az egy pillanat akkor is, ha évekig tart a betegség, ha hónapokig tart

Csoportkép a templomunk felújítását jogi, tervezői, mérnöki, pénzügyi és szakmai szempontból irányító-menedzselő csapatról, Testvéreinkről. Hálás szívvel köszönjük a szolgáltatásokat!

a megpróbáltatás, az elveszettség – de az Isten szabadító kegyelme maradándó.

„Krisztussal együtt szenved a keresztyén akkor, amikor szenved, de a Lélek az örökkévalóságot hozza a leheletnyi életünkbe, a megszabadítás örökkévalóságát” – emlékeztetett. A Lélek enged bennünket betekinteni oda, úgy, mint egy titokba. És minél inkább elmélyedsz benne, annál titokzatosabb és annál vonzóbb lesz.

A kegyelem és békesség bőségeségről, a gazdagság titkáról szól az életünkben ez a templom is. Annak idején így méltatta a Magyar Iparművészet című folyóirat: „Károli Gáspár nyelvének építészetre fordítása ez, súlyos veretű, kemény magyarság.” Az újjászületett épület szebb, mint valaha! – tette hozzá.

„Mutassa be ez a templom mindazt a gyönyörűséget, amely Isten üdvösségében van! Mutassuk meg a hitünket, bizalmunkat, reménységünket és azt, hogy az életünk ajándék. Mert erre hívtunk el mindnyájan!” – zárta a prédikációt.

Külső és belső megújulás

Az istentisztelet után következett az ünnepi közgyűlés, melyet **Simongáti Győző** főgondnok nyitott meg. „Urunk szerető hatalma belső és külső megújulást készí-

tett számunkra. Épületünk a nemzeti és kulturális örökség rendkívül szép példája, nekünk lelki otthonunk, az imádság háza, a hely, ahol nagyobb van a templomnál, mert itt van közöttünk szabadító megváltónk, az Úr Jézus Krisztus az ő Szentlelke által. Ide várunk mindenkit, hogy valódi szabadságot, amire ő szabadít meg, békességet, örömet, szeretetet merítve induljunk tovább a hétköznapi világába”.

Somogyi Péter lelkipásztor, dunamelléki lelkeszi főjegyző egy kisfilmet vetített le, amely egyedi látószögekből mutatja be az épületet, annak részleteit is. A videót kísérő zenei hangfelvétel is itt készült, farsori szerzők műve. A lelkipásztor köszöntőjében felidézte a **templomépítés és a gyülekezet történetét, majd a 2017-ben indított építési program több ütemből álló folyamatát, mely 2025 tavaszán zárult le.**

„Isten munkáját látjuk ebben, aki gondoskodott arról, hogy itt élő népe jól sáfárkodhasson a rábízott javakkal” – mondta. „Az elkészült mögött csak kevesen látják azt, ami végbement, pedig hatalmas munka áll e mögött. A látszat mögött ott húzódik a valóság azon része, ami nem látható” – tette hozzá.

„Ő az, aki engedte helyreállítani azt, ami tönkrement. Engedte, hogy azóta is sokan megtalálják itt az életet, az Úr Jézus Krisztust, aki mindent végbevett azért, hogy a mi életünk is helyreálljon.” Lássuk meg a látható mögött a láthatatlant! Ide hívunk

Megteltek a padosorok a hálaadó Istentiszteleten

mindenkit nyitott ajtóval és nyitott szívvel – hallottuk.

Dr. Fürjes Zoltán egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkár, presbiter felolvasta Orbán Viktor miniszterelnök köszöntő szavait, melyet levélben küldött.

Nyitott ajtóval és nyitott szívvel

A gyülekezetépítő napon a közös ebédre 230 főre terítettek a Julianna Iskola éttermében. Délben hálaút indult az épületgyűttes körül, ahol 1913 lépést tettünk meg együtt (a templom 1913-ban épült). A Bajza utca felé indulva kicsik és nagyok, énekelve, imádkozva fejeztük ki az örömmünket a környezetünk felé.

Délután különböző helyszíneken, többféle érdekes programon lehetett részt venni: rendeztek imasétát, templomfelfe-

Somogyiné Ficsor Krisztina lelkipásztor a templom makettjeivel a kezében - Mindenért az Úr a dicsőség!

Devich Márton presbiter feleségével Kovalszki Máriával és a Testvérekkel a hálaadó istentisztelet utáni szeretetvendégségen, ebédén

Pataki András Dávid lelkipásztor feleségével, Dorkával és legkisebb gyermekükkel

A konyhában szolgáló testvérek - elől Delényi Gabriella

dező állomásokat, óvodalátogatást, gyülekezettörténeti fotókiállítást. A gyerekek, családok kipróbálhattak különleges népi játékokat az udvaron. A gyülekezeti teremben pedig építészeti előadást hallgattunk, amely a templomunk szimbólumainak jelentéséről szólt.

Halász Kinga

OLYAN EZ A TEMPLOM, MINT A SZENTLÉLEK ÜNNEPE

Mit üzennek az épület szimbólumai?

Ez a templom gyönyörű, mégis a mögöttes üzenetet tökéletesen sikerült lefordítania Árkay Aladárnak. A részleteket szépen kidolgozta, a csillártól az utolsó terítőig mindent megrajzolt, egységes művészi koncepció alapján készült a templom – mondta Simon Mónika építészmérnök a hálaadó napon tartott előadásában, amely a templomunk szimbólumainak jelentéséről szólt.

A Fasori református templom a XX. század magyar templomépítészetének kiemelkedő alkotása, 1911 és 1913 között épült Árkay Aladár tervei alapján. Az épületen a modernitás és a hagyománytisztelő együtt jelenik meg, a szecesszió klasszikus elemeit a modernebb vonalvezetéssel, stílusjegyekkel ötvözi.

A templom görög kereszt alaprajzú, centrális szerkezetű. A földszinti teret kétszintes karzator veszi körül. A térszerkesztése azon alapul, hogy mind alaprajzilag, mind metszetileg a tér egy négyzetre, kockára van szerkesztve és felette található a félgömb alakú kupola. **Ez kifejezi azt, hogy az ember a teremtett világban él, aminek térben és időben határai vannak, mégis örökdik felette az Úr.**

A csillár meghatározó a templomtér szempontjából, a világítótest Krisztust jeleníti meg, az ő szimbóluma. **Tehát a kupola maga az Úr és a lámpa Jézus, így azt látjuk, hogy egyszülött fiát adta érte.**

Árkay Aladár tervezte a bronzcsillárt és a diszító festést is, mert mindezek megvalósították az ő terveit, ezt a gondolatot végig tudta vinni. Úgy van megfogalmazva építészetileg, mintha az ég látná a leküldést, a leengedés pillanatát: a szellőzőrács a csillár felett, a napsugarak rajza, a csillárnak

a részletei is szimbólumokat rejtene. A kísérő függők, kis kúp alakú világítótestek olyanok, mintha az angyalok serege segítené a leszállást. Azért szívmengető ezt látni, mert építészetileg nagyon nehéz megfogalmazni ilyen mélységeket. Itt viszont az összes elem a helyén van.

A sarokban látható négy kis lámpa, melyek az evangélistákat jelképezik. A falakra festett medalionokon az alapvető motívumokat látjuk: az életfa, a forrás, a víz, a mustármag, a pelikán szimbóluma, ezek végig kísérik az egész templomot.

„Az egész templom a protestáns beszélő templom egy új típusát akarja bemutatni, hol a hívek a lelkészt minden helyről egyformán láthatják, s közelről hallgathatják” – írták 1938-ban. A beszélő templom azt jelenti, hogy egy klasszikus szerkesztésű térben közép-re helyezték el a szószéket azért, hogy a hívek körbe tudják ülni és mindenki jól hallja az igehirdetést.

Nagy kuriózum itt a belső szakrális homlokzat kialakítása, ahol az Úrasztala, a szószék és az orgona egymás felett szerepel. Ezt vizuális reformációnak szoktam hívni – teszi hozzá az előadó.

Az a megszokott, hogy a templomokban a szentély mögötti széles ablakokon keresztül ömlik be a fény, mintha az isteni fény megjelenne a belső térben. Ezt az elvet még a kortárs építészet is megtartja. Ehhez képest a Fasorban azt látjuk, hogy a szakrális főhomlokzaton nincsen fény. A szerkesztési középpontban a szószék van, az élő, elbeszélő ige, az Úrasztala kifejezi az írott igét, az orgona pedig az elénekelt igét.

A kompozícióban az orgona kicsit háttérbe van szorítva, a szószék viszont kiemelt helyet kap, egy aranykapuba helyezték. A szószék mögött a hangvető szerepét betöltő védett tér, az „Úr-kapszula” kialakítása a bejárat kapu díszítésére emlékeztet. A szószéknél a fekete márványoszlopok

A gyerekek szolgálata - ők is hálát adtak megújult templomunkért

– ahogy az Úrszaltánál is – az elődöket, a hagyományokat jelentik, a 12 plusz egy oszlop Jézus és a tanítványok jelképe. Arkay még a terítőt is lerajzolta.

A karzaton álló Angster-orgona homlokzati szerkesztése egy szemet ábrázol, ez a Gondviselés szeme. Az orgona – amit egy sötét térbe helyeztek – visszafogottan szerepel, hiszen a tervező így tudta kiemelni a szószéket. Arkay mindenestől uralta ezt a teret, beleszólt az orgona kialakításába is. A belső keretek mintázatán azt látjuk, hogy volt egy gondolat, ami végigvitte. A falakon növényi motívumokat, napot, élet-

fát, fenyőfát látunk és a körbefutó indákat, amik az ígék által vezetett életet szimbolizálják.

A festett üvegablakok szép mestermunkák, a főablak Róth Miksa műhelyében készült. Az üvegablakok – hasonlóan az orgonához – nem uralják a teret, csak közepén szerepelnek rajta minták.

A főhomlokzati bejárat kaput a magyar népművészet ihlette majolikalapok díszítik, melyek a pécsi Zsolnay-gyárban készültek. A geometrikus elrendezésű díszítés a korai art deco stílusvilágát idézi.

„Ez a templom gyönyörű, mégis a mögöttes üzenetet tökéletesen sikerült lefordítani Arkay Aladárnak. A részleteket ilyen szépen kidolgozta, mivel ő képzőművész is volt, meg iparművész is, az utolsó terítőig mindent megrajzolt, egy egységben van ez a sok minden” – mondta Simon Mónika.

„Pünkösdkor adták át a templomot 1913-ban. Olyan ez a templom, mint a Szentlélek ünnepe. Mi is az üzenete? A ma is élő Isten közösségbe foglalja az öt követőket, leküldte megszülető fiát és küld mellé segítőkét. Az írott, a hirdetett és az elénekelt igében védelemben tartja az öt követőket” – zárta az előadást.

„Ami látható az ideig való, ami pedig láthatatlan, az örökkévaló.” (2Kor 4,18)

Halász Kinga

Pálúr János, gyülekezetünk orgonistája

HÁLAADÁS ÉS BÚCSÚ

a Krisztován lelkész házaspár elköszön a gyülekezettől

Kedves Testvérek!

Szeretnénk rövid bizonyosságtétellel hírt adni Isten munkálkodásáról a szolgálattal kapcsolatban. Ahogyan arról sokan már hallhattak, az elmúlt időszakban Isten vezetését értettük meg feleségemmel, Krisztován Klaudiával.

Az elmúlt években több meghívást is kaptunk gyülekezetekből lelkesi szolgálatra. Ahogyan a Fasorba érkezésünkkor is történt, Isten akaratát kerestük minden ilyen hívásban. Sokáig azt értettük meg, hogy még nem érkezett el az ideje a tovább állásnak. Amikor azonban a Maglódi Református Egyházközség lelkipásztora, **Bálint Klára** és a helyi presbitérium megkeresett minket, miután Isten békességet adott nekik meghívásunkkal kapcsolatban, mi is örömmel ismertük fel, hogy Isten tovább vezet minket. Az a két ige, ami a maglódi testvéreket arra indította, hogy minket meghívjanak – tudtukon kívül – számunkra korábbi meghatározó igéink voltak.

A két ige a következő: „Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik.” (Zsolt 37,5) „Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr -: jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok.” (Jer 29,11)

Ez az igei vezetés volt az egyik, ami megerősített minket abban, hogy valóban Isten hív minket. Miközben az elválás és a bú-

Krisztován Márton és Klaudia
- Isten vezetését értettük meg

csú nehéz volt, hisszük, hogy Isten az, aki erre a döntésre elsegített minket. Hálásak vagyunk Istennek, hogy az elmúlt években rengeteget tanulhattunk, sok értékes tapasztalatot szerezhettünk a gyülekezeti szolgálat területén. Szívünkben magunk-

kal visszük a nyári táborok, a szolgálói csoportokkal kialakult kapcsolatok, és minden őszinte beszélgetés emlékét. Imádkozunk a fasori gyülekezetért, annak minden tagjáért, és az utánunk érkező szolgatársakért is!

Bízunk benne, hogy az itt szerzett tapasztalatainkat a maglódi gyülekezet közösségében is Isten dicsőségére fordíthatjuk majd.

A 23. zsoltár hálaadó szavaival szeretnénk áldást kérni a gyülekezet vezetőire, lelkészeire és presbitereire, munkatársaira, és minden tagjára: „Bizony, jóságod és szeretet kísér életem minden napján, és az Úr házában lakom egész életemben.” (6.vers)

Hálás szívvel:

Krisztován Márton és Klaudia

„BÁRMERRE IS VEZET ENGEM, ŐT MINDIG IS SZERETNI FOGOM”

„Ezért alakult úgy az életem, ahogy alakult, ezért éltem át sok megpróbáltatást, gyarapítottam ismereteimet – hogy az Ő dicsőségét hirdessem és szolgálja legyenek az egyháznak és annak a gyülekezetnek, ahova engem Isten vezet. Lelkipásztori szolgálatom során az alábbi ige lebegett a szemem előtt:

„Ha ti megtartjátok az én ígémet, valóban tanítványaim vagytok; megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket.” (Jn 8,31b-32) fogalmazott a Farsói Harangszónak adott interjújában Bereczk Dávid lelkipásztor, aki 2025 februárjától 2025. július végéig szolgált helyettes lelkipásztorként gyülekeztünkben. Ezzel az interjúval is mondunk köszönetet szolgálataért, az itt töltött időért, kérjük és kívánjuk Isten áldását életére és további szolgálatára.

- Kérem, meséljen egy kicsit magáról, hol, milyen családban, környezetben nevelkedett?

- Szüleim nem voltak aktív tagjai egyik református gyülekezetnek sem. Mégis fontosnak tartották – főként édesanyám – a hittanoktatást, „ártani nem árt” alapon. És olyannyira nem ártott, hogy iskolás, gimnazista éveimben az itt megélt történések – Istennel való kapcsolatomnak – hála, már saját akaratomból jártam iskolai hittanokra, konfirmációs előkészítőre, illetve istentiszteletekre és ifi alkalmakra. Elmondható, hogy édesanyám, nagyszüleim és tágabb családom lelkipásztori tanulmányaim kezdetétől követik szolgálataimat és azokat a gyülekezeteket, ahol megfordultam. Magamról még annyit, hogy 30 éves, sárbogárdi származású vagyok, sokat szeretek olvasni, főleg történelmet, vagy történelmi regényeket, és bár kedvenc sportjaimat, a kosárlabdázást és a pingpongot ritkán űzöm, a mozgással

kapcsolatos minimumoknak azzal teszek eleget, amikor családdal kirándulok, vagy a Budapesti Állatkertbe látogatok.

- Mikor és hogyan kapta az elhívást a lelkipásztori szolgálatra?

- A pályaválasztás közeledtével folyton előkerült a kérdés: Mi leszek, ha nagy leszek? Sokáig érdekelt a történelmi pálya, különösen is a hadtörténelem. Emellett nagyon érdekelték a bibliai történetek is. A budapesti teológia alkalmassági vizsgán azonban megijedtem, látva azt, hogy másoknak nemcsak „klasszikus” megtérés élményeik vannak, hanem elhívás történeteik is. Ez azért volt akkoriban ijesztő, mert amióta az eszemet tudtam, magamat kereszténynek tartottam, így nem tudtam volna egy „kezdő pillanatot” egy „megtérés élményt” mondani. Ráadásul az alkalmassági vizsgát egy felvételinek, kvázi egy állásinterjúnak fogtam fel, semmint kiválasztás alapján történő útnak. Úgy éreztem, mintha engedély nélkül lennék ott, nem kérdeztem meg Istent arról, hogy milyen sorsot szán nekem. Talán életemben először mondtam olyan imát aznap este, amelyben nem kértem semmit az én Uramtól, hanem azt mondtam neki: legyen meg a Te akaratod. Bármerre is vezet engem, őt mindig is szeretni fogom, és nem fogom abbahagyni sem a Biblia olvasását, sem pedig a történelem tanulmányozását. Isten pedig döntött: alkalmassá nyilvánítottak.

Csak a teológiai éveim alatt döbbsentem rá a múlttól való gondolkodás során, hogy Isten kezdetől fogva erre az útra akart vezetni. Ezért alakult úgy az életem, ahogy alakult, ezért éltem át sok megpróbáltatást, gyarapítottam ismereteimet – hogy az Ő dicsőségét hirdessem és szolgálja legyenek az egyháznak és annak a gyülekezetnek, ahova engem Isten vezet. Lelkipásztori

szolgálatom során az alábbi ige lebegett a szemem előtt:

„Ha ti megtartjátok az én ígémet, valóban tanítványaim vagytok; megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket.” (Jn 8,31b-32)

- Hogyan került kapcsolatba a Fasorral?

- 2024. szeptemberétől lettem a Budapest-Északi Református Egyházmegye beosztott lelkipásztora, azon belül is helyettes lelkészi feladatokat látok el, azokat a lelkipásztor kollégákat helyettesítem, akik hat hónapos „szombat féléves” szabadságot szándékoznak kivenni. Első szolgálatom – a Budapest-Salétrom Utcai Református Egyházközség – után itt, a Fasori Gyülekezetben 2025. február 1-től július 31-ig voltam helyettes lelkész.

Ezelőtt kevés kapcsolódási pontom volt ezzel a gyülekezettel, habár jelentős pontok voltak ezek. Tíz évvel ezelőtt, elsőéves teológusként ebben a templomban volt a tanévnyitónk, és itt tettünk lelkészársainkkal fogadalmat.

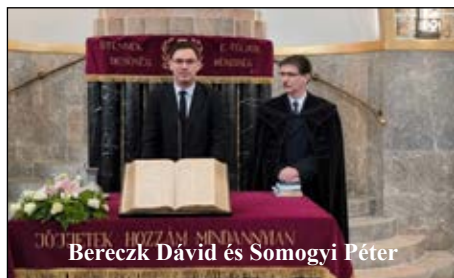
Továbbá azt a **Pataki András** lelkész-kollégát helyettesítettem, aki a teológián görögre és újszövetségi bevezetésekre oktatót.

- Miként élte meg az elmúlt fél év vendég lelkipásztori szolgálatát?

- Az elmúlt fél év szolgálata eléggé sokrétű volt. Nem volt egy állandó csoport vagy rétegalkalom, amit kizárólag én vezettem volna, hanem mindig ott szolgáltam, helyettesítettem, ahol a szükség megkívánta. Így mélyebben bele láttam a szolgálatokon keresztül is egy gyülekezeti közösség rétegződéseibe, és a közös kapcsolódási pontokba. Többek között Istentiszteleteket, bibliaórákat, fiatal felnőtt alkalmakat, iskolai áhitatokat tartottam. Sok helyről szereztem tapasztalatokat, amik úgy érzem, hasznosak voltak számomra.

- Milyen ajándékokat kapott Istentől itt, a Fasorban, milyen tapasztalatokkal gazdagodott, hogyan viszi tovább, építi be a szolgálatába?

- Rengeteg szeretet, dicséretet és pozitív visszajelzést kaptam a szolgálataim során, egy-két pontos és jogos kritika mellett. Ezek magukban is fontosak és értékesek, de számomra megerősítőleg hatottak ab-

ban, hogy értékes és fontos az, amit csinálunk, és hogy egy ilyen környezetben, egy ennyire behatárolt időszakban is úgy hirdethetem Isten ígését, hogy azt tud hatással lenni az emberekre, Isten szolgáljaként munkálkodhatok köztük.

- Mi volt a legemlékezetesebb élménye itt, a Fasorban, hol folytatja a szolgálatot?

- Összességében is éreztem e közösség befogadó szeretetét a hat hónapos ittlétem alatt, de ez különösképpen a hálaadó ünnepség során csúcsozott ki bennem. Én nem éltem meg az elmúlt évek kemény feladatait és próbáit, amiket a felújítás során élt meg a gyülekezet, de jó volt látni, hogy mindez most, azokban a napokban beteljesedett, beért mind az a gyümölcs, amiért sokan fáradoztak, és én magam is részesedhettem mindabból a jóból, amivel Isten megajándékozta ez a közösséget. Szeptembertől a Budapest-Szabadságtéri Református Egyházközségben folytatom a szolgálatom.

Cseke Hajnalka

TULIPÁNFÖLD - KIRÁNDULÁS

Isten templomában jártunk

A tavasz Jézus Krisztus feltámadásának ünnepe, amelyhez a természet örök megújulása is kapcsolódik. Újra zöldbe és virágba borul Isten csodás teremtet világa, a természet. Kinyílnak a színpompás tavaszi virágok, közöttük az egyik legkedveltebb, a tulipán is.

... és megérkeztünk Pilisborosjenőre,
a tulipánmezőre - Ez a látvány fogadott.
„Oh, dicső természet!”

Isten azt helyezte a szívemre, hogy a hideg és szürke napokból jó lenne kimozdulni, így esett választásom a tulipánmezőre, Pilisborosjenőre.

2025. április 23-án, szerdán egy húsz fős kis mikrobusszal elindultunk a tulipánmezőre.

Meséljenek a képek és résztvevők!

Szombatiné Kovács Margit

A csodás tulipánok, a nap főszereplői

Magai Margitka és férje

Három a kislány” - Mucza Erika, Visontai-né Györgyike és Szilágyiné Eliza

A meleg nap után jól esett a hűsítő fagyi.

Balogh Éva és kedves férje, Szőnyi Endre is élvezték a természet ezernyi csodáját, a ragyogó napsütést és a friss, tiszta levegőt

A fasori kis csapatunk a kiránduláson.

CSILLAGPONT FESZTIVÁL ZÁNKÁN

Az ifjúsági csoport beszámolója

Jézus Krisztusban fellélegezhetünk mindenféle szorongásainkból, félelmekből és rábízhatjuk egész életünket.

Hálás szívvel számolunk be arról, hogy az „Ifjúság szolgálatának évében” a fasori gyülekezet fiataljainak egy részével – körülbelül tizenötén – részt vettünk a Csillagpont Fesztiválon 2025. július 14-19. között, Zánkán. A hét témája az volt, hogy Jézus Krisztusban fellélegezhetünk mindenféle szorongásainkból, félelmekből és rábízhatjuk egész életünket.

Benne van jelenünk és jövőnk, biztonságunk és örömünk a körülmények ellenére is.

A fasori fiatalokkal a délelőtti lelki alkalmak után kiscsoportos beszélgetésben együtt mélyíthettük tovább a témát. Minden délelőtti és esti áhítat megszólító, elgondolkodtató volt, és olyan fontos, fiatalokat érintő témákat érintett, mint:

- a szorongás önmagammal kapcsolatban (értékes vagyok-e?)
- szorongás a kapcsolataimban (mit gondolnak rólam mások?)
- szorongás a döntéshelyzetekben (hogyan hozhatok jó döntéseket hívőként?)
- szorongás a jövőtől (mire hív Isten, mi a küldetésem?)

Olyan jó volt megerősödni abban, hogy minden szorongásunk, félelmünk és bizonytalanságunk közepette Krisztus szabádít meg a félelmektől, fellélegzést ad és bátorsággal tölt el a Szentlélek által, amikor kapcsolatba kerülünk Ővele. Az örömhír, hogy van lehetőség fellélegezni Krisztusban! Benne van jelenünk és jövőnk, biztonságunk és örömünk a körülmények ellenére is.

Minden igei alkalmat más igehirdető tartott, így mindenki tudott valakinek a gondolatmenetéhez kapcsolódni. Az egyik délelőtti igehirdető Krisztován Márton volt,

A fasori gyülekezet fiataljai részt vettek a Csillagpont Fesztiválon

gyülekezőnk távozó, mostanáig beosztott lelkésze.

Dicsérhettük és kereshettük az Urat, majd a végén úrvacsorás istentiszteleten lehettünk együtt.

A héten bátorító volt látni azt a körülbelül háromezer ötszáz résztvevőt, akikkel együtt dicsérhettük és kereshettük az Urat, majd a végén úrvacsorás istentiszteleten lehettünk együtt. Örömteli hét volt ez mindenkinek, rengeteg programmal: előadásokkal, sportlehetőségekkel, koncertekkel. Az IKON is képviseltette magát a „Lehetőségek piacán”, sok ifjúsági szervezet és könyvkiadó mellett bemutatva, hogy évről-évre milyen áldott konferenciákat szerveznek a budapesti és környékbeli fiatalok részére.

Isten iránti hálával köszönjük a gyülekezet minden imádságát és támogatását a fiatalokért és a Csillagpontért! Köszönjük, hogy Magyar Református Egyházunk vezetői imádsággal és anyagiilag is nagy mértékben támogatta a részvételünket. Hálásak vagyunk a Csillagpont szervezőinek és szolgálóinak, hogy ilyen áldott hetet tölthettünk el együtt!

Isten adja, hogy a bennünk elindult munkája folytatódhasson több ezer fiatal és felnőtt szívében!

**Szeretettel, a résztvevő ifisek nevében,
Krisztován Klaudia**

A ZENE VILÁGOSSÁGÁBAN

Cseh Attila csellóművész a Fasori Harangszó mikrofonja előtt

Gyülekezetünk – Isten gondoskodó szeretetének részeként – számon tartja azokat a testvéreinket is, akik különböző nehézségek, akadályok miatt nem tudnak eljárni alkalmainkra. Cseh Attila csellóművészt ilyen indíttatásból látogatta meg otthonában Dévai-Józsa Gábor és felesége, Furuglyás Márta. A beszélgetés néhány részletét adjuk most közre.

Cseh Attila az ünnepelt csellóművész

Örömmel fogadtuk a felkérést a Cseh Attilával történő találkozásra.

Művész emberrel való beszélgetés mindig tartogat valami újszerűt, valami meglepőt; ilyenkor más megvilágításba kerülhetnek már ismert dolgok, vélemények, történések is – gondoltuk.

Ezzel a reménységgel és kíváncsisággal érkeztek Attila és Erzsébet hajlékába.

A művészet öröm, ám a magaslataira vezető út bizony lehet rögzös is – derült ki hamar.

Beszélgetésünk során egészen a világháborúig mentünk vissza. Meghatározó gyermekkori élménye volt Attilának, amikor a front elvonultával a kamasz gyerekek a robbantás élményét keresve „játszottak a tűzzel”. A veszélyes pillanatban elfutottak ugyan, de őt otthagyták. Ez neki öt évesen az egyik szemébe került.

Attila zenei pályafutását pedig különösen nehezítette az, hogy harmincéves korára teljesen elvesztette a látását. Így vált ünnepelt csellóművésszé és zenetanárrá szülőföldjén, Erdélyben. Felesége így vállalta fel, így segítette mindenben őt. Nagyra értékelte művészetét.

A *korabeli újságok* szerint is úgy adta átütő sikerű hangversenyeit, hogy egyáltalán nem látott, de a zenélés erőt adott számára, hogy a lélek mélyéről felszakadó érzelmeit a legnagyobb érzékenységgel és meggyőző erővel szólaltassa meg csellójá-

nak húrjain. A cselló „érett szeniorjaként” emlegetett művész minden alkalommal magasrendű szellemességgel és komoly játékosággal, illetve mélyen befelé forduló drámaisággal, érzékeny poézissal és ragyogó virtuozitással varázsolta el közönségét. A korai barokktól a romantikáig húzódó gazdag repertoárja többek között Locatelli, Boccherini, Haydn, Brahms, Schumann, Dvořák, és Csajkovszkij műveit foglalta magába.

Megkülönböztetett szeretettel játszotta a szívéhez oly közel álló műveket: Brahms Kettősversenyét és Haydn C-dúr csellóversenyét. Mégis az akkori, ottani hivatalosak méltánytalan hátrátétellel akadályozták a további művészi kibontakozását. Semmi sem indította őket arra, hogy a segélykiáltás zenei-emberi hangjaira rezonáljanak. Az elismerések elmaradására magyarsága is okot adhatott – véli.

Hálások a gyógyulásért

Szerettük volna látni, hallani ezt a hangszert, amely oly sok örömet hintett egykor a közönség szívébe. Ámde Attila csak legyintett: az már a múlté. Sok keserűséget láttatott a kézmozdulata, a szavak visszafogottak, ki sem mondtak maradtak... Amikor fellépései Romániában ellehetetlenültek, 1986-ban feleségével és Zoltán

Erzsébet a gyógyulásért is hálás Atilának

fiával áttelepültek Magyarországra. A *kolozsvári lakás* bútorai a *budapesti lakás* bútorai immár. Itt élnek ketten. Erzsébet nagy ajándéknak tartja, hogy az együtt töltött fél évszázadból hosszú évtizedekig együtt is dolgozhattak. Itthon a budapesti Vakok Általános Iskolájában helyezkedtek el – innen mentek nyugdíjba. Attila cselőzni tanította a vak gyermekeket, felesége pedig a braille írásra oktatta őket.

Erzsébet mindmáig kitartóan ott áll mellette, értékeli Attila szeretetét, segítőkészségét és igazságkeresését. A betegségéből történt gyógyulásáért is hálás neki.

Mostanában sokszor elgondolkodnak sorsuk felett, amelybe Attila nehezen törődött bele.

Rosszul esett neki, hogy nem kapott lehetőséget a pódiumra Magyarországon, senki sem támogatta őt ebben. Helyzetének ismeretében sem tanúsítottak segítőkészséget azok, akiknél kopogtatott. Mind a

mai napig értetlenül áll sok emberi, társadalmi jelenség láttán.

Néhány éve testvérét elveszítette, nemrég pedig felesége súlyos betegséget élt át. A megpróbáltatások terhei alatt Isten iránti bizalma is megrendült.

Családjukról érdeklődve megtudtuk, hogy Attila fia, Cseh Zoltán a Budapesti Rádiózenekar csellóművésze. Két felnőtt unokája valamikor a Baár-Madas gimnázium tanulója volt. Velük laza, telefonos kapcsolatban vannak, személyesen csak nagyobb családi ünnepek alkalmával találkoznak.

Istennel való találkozásuknak kezdettől fogva templomunk adott lelki otthont. Leginkább az istentiszteleteket látogatták. Az utóbbi időben – elsősorban Erzsébet betegsége nyomán – a diakóniai csoportból kapnak testi-lelki segítséget: Becske Ibolya és Visontai Györgyi látogatja őket. Ők viszik el hozzájuk a friss Harangsózt

is. Ennek azért örülnek, mert az újság által jobban belelátnak a gyülekezet életébe, és még inkább a közösség tagjainak érzik magukat.

Csoda történt

Elismerik, megköszönik az irántuk megnyilvánuló testvéri törődést és gondoskodást – így Somogyiné Ficsor Krisztina lelkipásztor személyes érdeklődését is. A fasoriak közül elsősorban azokkal ápolnak még szoros kapcsolatot, akik szintén Erdélyből települtek át.

Erzsébet a bibliaolvasó kalauz szerint olvassa a Szentírást – Attilának is. A legszebb zenei hang, Isten Igéje együtt szólítja meg őket. A *kelj fel és járj* parancsát, a *nagy halfogás történetét*, a vakok szemének megnyitását, mint csodás, katarikus élményt őrzik a szívükben. Kicsit ehhez méri saját sorsát Erzsébet is, mert ahogy mondja, a stroke-ból való gyógyulásával csoda történt. Kedves éneke a 90. zsoltár: *Tebenned bízunk eleitől fogva, Uram* – énekli hittel, hálával. Példával szolgál ezzel a férje előtt is, tovább erősítheti őt testi-lelki értelemben egyaránt. Istenkeresésében sok kérdést felvetett a beszélgetéseink során. Nyilvánvaló, hogy maga a Lélek hajtja őt a megtérés felé. Mi együtt imádkozunk övelük – az egész családjáért.

Attila és Erzsébet közös életükről beszélnek

Mivel 2025 az ifjúság szolgálatának éve, arról is kérdeztük Attilát, hogy élettapasztalata, bölcsessége alapján milyen üzenetet fogalmazna meg a mai fiatalok számára. Válaszával ismét a gyermekkori, fájdalmas emlékéhez nyúlt vissza: Úgy szolgáltak tehát – szól a figyelmeztetése –, hogy gondolatokat a másokra is, ha bátor cselekedetekkel valami hasznos dolgot viztek végbe. Attila bizonyára sok ilyen hasznos dolgot vitt végbe itthon is, felesége oldalán a vakok intézetében. A gyermekek, akikbe beleplántálta a zene, a művészet szeretetét, reménység szerint továbbviszik azt az örökséget, hogy felemelő érzés lehet élni világtalanul is – a zene világosságában.

Dévai-Józsa Gábor

Akik sosem hagyják el egymást

SIKETMISSZIÓ

Báránkövetés a jelnyelvi gyülekezetben

**Van egy dal az elveszett bárány történetéről,
amely nagyon népszerű a hittanóráinkon.**

„Egyszer egy kis bárány gondolt egy nagyot,
azt mondta magáról: "En már elég nagy vagyok.
Nem kell többé pásztor, és nem kell többé nyáj,
élem az életemet, és csak megyek az orrom után.”

„Nincs előtte akadály, ha rólam van szó.
Jön tűzön és vízen át, ha rólam van szó.”

Gyászolók - 2024. november 24-én

Dr. Baski Sándor és családja kért megemlékezést a 20 éve elhunyt Andrási Katalinról.

Sokszor hallok a kérést, hogy „nézzük meg a bárányst!” és szívesen teszek eleget ennek újra és újra, mert az a reménységem, hogy a fiataljaim, akik hallgatják, egyszer a szívük mélyén is megértik az Igazságot, hogy RÓLAM van szó a bibliai történetekben, engem hív az Isten, és hogy felismerik a sok hiábavaló és lerombolandó dolgot az életükben, ami már most is elválasztja őket az Úrtól és az örök élettől. Másrészt azért is kattintok szívesen erre az énekre újra és újra, mert én magam is ebben járok évtizedek óta, hogy előttem sincs akadály, mert nem lehet akadály a szolgálatban, ha a rám bízott emberekről van szó, legyen az akár Amanda, Csilla, Palkó, Olivér, Bence, Petra, Dzsenifer vagy Ferenc, és sorolhatnám tovább, az első báránytól a kilencvenkilencediken át

egészen a századik bárányig.

Az elmúlt iskolai tanévben 30 fiatal járt hozzám hittanórákra. Novemberben Dr. Baski Sándor és családja kért megemlékezést Andrási Katalinról, egy nagyváradi asszonyról, aki 20 éve hunyt el. Decemberben Alsónémediből jöttek gyászolók gyülekezetünkbe, Vargáné Szabó Mária és családja, velük a koronavírus járvány óta most találkoztam először személyesen. Feladatsorokat állítottam össze osztályozó vizsgákra, különórákat tartottam a hetedik Szabó-Jung Dávid Olivérnek, melyen az Úr áldása volt, mert március végén eljött hozzánk családjával együtt, amikor azt is bejelentették, hogy Olivér keresztre és konfirmációra jelentkezik.

Hasonló meglepetés volt, amikor márciusban a XIV. kerületi Móra Ferenc Általános Iskolából érkezett hozzánk egy hittanos család, hála volt a szívemben,

Hittanos család konfirmáción - Mindig nagy öröm, ha egy hittanos család eljön az Isten házába. Gyurcsék István Sándor és Dr. Gyurcsék Annamária kisfiukkal, Palkóval, Sütő Amanda konfirmációján.

hogy ilyen rövid idő alatt is megszólított általam valakit az Úr. Újra itt volt körünkben konfirmált fiataljaink közül Laudon Sára családjával együtt, miközben a tavaly megkeresztelt Tóth Adrienn Heléna édesanyjával közösen családlátogatás keretében készülnek a konfirmációra. Júniusban a Dr. Török Béla Általános Iskolában meghívást kaptam a bankettre. A tizenhárom ballagó diákból öten a tanítványaim voltak, ez szép arány, és közülük Sütő Amanda ott állt az Úrasztalánál 2025. június 29-én, hogy konfirmációs vizsgát tegyen.

Hívásomra, és persze rajtam keresztül a Jó Pásztor hívását is meghallva eljött a konfirmációs istentiszteletre Gáll Attila történelemtanár, valamint Gyurcsek István Sándor és Dr. Gyurcsek Annamária gyermekükkel együtt, akit egy éve tanítok.

Nagy öröm és hála megállni egy-egy ilyen ünnepi alkalmon, mégsem pihen meg a Jó Pásztor, „nem szunnyad és nem alszik az Izráelnek őrizője (Zsolt. 121:3.v.), ahogy én sem lazíthatok, mert várnak rám a to-

vábbi feladatok. Hiszen én is tisztában vagyok vele, hogy mindig vannak bárányok, akik gondolnak egy nagyot, és azt mondják magukról: „Én már elég nagy vagyok”. Aztán elkezdik élni az életüket, és csak mennek az orruk után. A szolgálat előtt mindig tornyosulnak akadályok, és ezek még az ünnepi és örömteli pillanatokban is szem előtt vannak, de ugyanakkor ott van a látóterünkben a másik valóság is, a lelki dimenzió, az Úr ígérete: **„Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg téged.” (Ézs. 43:2).** Most öt konfirmandusom van, akik jövőre vizsgázhatnak, de sok és kitartó munka és imádság, és legfőképpen az Úr kegyelme szükséges ahhoz, hogy ők is eljussanak a bizonyágtételig. Hordozzuk hát imádságban azokat a családokat is, akiket a jelnyelvi gyülekezet missziója által tudunk elérni!

Marton Piroska
jelnyelvi missziós lelkipásztor

Sütő Amanda konfirmációja - csoportkép - Sütő Amanda négy évig járt hozzám hittanórára. Komolyan vette a konfirmációs felkészülést és támogatta ebben a családja is. 2025. június 29-én vehette át a konfirmációs emléklapot, az énekeskönyvet és a Bibliát.

KINCSKERESŐ TÁBOR

KATALINPUSZTÁN

Gyermekek a Bibliában

Minden nap délelőtt korosztályonként kiscsoportban dolgoztunk fel olyan bibliai történeteket, amelyben egy-egy gyermeknek különleges, Istentől kapott küldetés jutott. Örömmel és Isten iránti hálával adunk hírt arról, hogy 2025. június 30. és július 4. között Kincskereső táborban lehettünk együtt 35 gyermekkel és 13 szolgálóval Katalinpusztán.

A hét témája „Gyermekek a Bibliában” volt. Minden nap délelőtt korosztályonként kiscsoportban dolgoztunk fel olyan bibliai történeteket, amelyben egy-egy gyermeknek különleges, Istentől kapott küldetés jutott. Így volt szó Sámuelről – aki meghallotta az Úr szavát; Jairus leányáról – akinek újra dobbant a szíve, miután Jézussal találkozott; Naamán feleségének szolgálólányáról – aki segítő szeretettel volt a beteg Naamán felé; Mirjámról – aki féltő szeretettel futott Mózes után a Nílus partján, és végül a tizenkét éves Jézus engedelmességéről beszélgettünk. Minden nap egy történethez kapcsolódó kincset kellett a táborozó gyermekeknek megkeresni, amiből végül összeállt egy igazán különleges, értékes kincs. Ez nem volt más, mint egy kerámia bábu, aminek

Minden nap egy történethez kapcsolódó kincset kellett a táborozó gyermekeknek megkeresni, amiből végül összeállt egy kerámia bábu.

mozgatni lehet kezét, lábát és fejét. Minden nap egy kis testrész volt a kincs és az utolsó napon drót segítségével összeszereltük, arcot rajzoltunk neki. Volt, aki el is nevezte.

Miközben a kincs teljessé vált, egy mozgó gyermekké változott, gondolkodhattunk azon, hogy Isten alkotásai vagyunk, ő formált bennünket és mozgásba hoz, küldetést ad. Nagyon szépen illeszkedett mindez a hét fő igéjéhez: „Mert az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk.” (Efezus 2,10)

Barátságok szövődhettek. - Mindenki megtalálhatta a neki tetsző elfoglaltságot. - Minden szolgálónk adottságának megfelelően hatalmas szeretettel végezte a munkát egész héten!

Izgalmas csapatjátékokon vehettek részt a gyerekek

A táborban a sok lelki ajándékon túl barátságok szövődtek, izgalmas csapatjátékokon vehettünk részt minden nap, illetve kirándulni is voltunk a katalinpusztai kiránduló központban és az erdei hangya tanösvényen. Kreatív kézműves foglalkozások, sportverseny, vizes játék, és a várva várt "Ki mit tud?" is színesítette a hetet.

Mindenki megtalálhatta a neki tetsző elfoglaltságot.

Gyülekezetünk felnőtt és fiatal tagjai nagy szeretettel, odafigyeléssel vették körül a gyermekeket egész héten, és biztosították a háttérrel. Így voltak közöttünk, akik

Barátságok szövődtek, mindenki megtalálhatta a neki tetsző elfoglaltságot.

a bibliai történeteket tanították, kézműves és sport programért voltak felelősek, a finom ételeket készítették elő és takarítottak utánunk, valamint akik zenei szolgálatot végeztek. Hálásan köszönjük, hogy minden szolgálónk adottságának megfelelően hatalmas szeretettel végezte a munkát egész héten!

A gyülekezet imádságban hordozta a táborunkat.

Hálásan köszönjük, hogy a gyülekezet imádságban hordozta a táborunkat, és anyagilag is támogatta a megvalósulást. Köszönjük szépen a mindenféle finomságoknak a felajánlását is! Isten adja, hogy megmaradjon minden táborozó szívében a sok-sok mennyei kincs, amit kaphattunk a héten!

Isten áldását kívánva:

Krisztován Klaudia táborvezető és a szolgálók

A Kincskereső Tábor a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásával valósult meg.

Köszönjük a Magyar Kormánynak, hogy az EKCP-KP-1-2025/4-000015 azonosító számú „Egyszéki közösségi célú programok 2025. évi támogatása” keretében 500.000 forinttal hozzájárult gyülekezetünk Kincskereső gyermektáborának megvalósulásához, Szendehegy-Katalinpusztán.

KONFIRMANDUS HÉT

Öröm hete – „Jézus be szeretne szállni a hajómba”

Milyen öröm volt, hogy elérkezett a vakáció, és rögtön a következő napokon el is indultunk a konfirmandusokkal táborozni, Nagyborzsönybe.

Áldás volt rajtunk, mert végig lelkesen, sok jó élménnyel voltunk együtt. Öröm volt elmélyedni abban, hogy mit mond Isten Igéje magáról. Mit jelent, hogy mag, kard, kenyér, pajzs a Biblia, és hogyan olvashatjuk, épülhetünk általa a mindennapokban.

Esténként pedig Lukács evangéliuma 5. részének (1-11) verseiből hangzott az evangélium. Hálával gondolunk most is vissza arra, amikor megnéztük a helyi vízimalmot, atemplomot, az állatsimogatót, a lekvárlakot, a mesekerámiát, a tájházat, vagy a kisvasúttal kirándultunk.

Az egyik legerősebb közösségi élményünk volt az esti focizás, amikor úgy jöttek vissza a fiatalok a focipályáról, hogy maguktól végig keresztyén énekeket énekeltek a faluban. Majd a tábortűz körül folytatódott az ének, az öröm és a felszabadult együttlét.

Néhány gondolat abból, amit a fiatalok írtak a tábor végén:

„Engem az fogott meg a legjobban, amikor Péter bácsi azt a példát használta, hogy szűnyoggá, molylepkévé kellene változnunk, hogy kivezessük a kis állatokat, akik bejöttek a nagy terembe, ahol együtt voltunk. Így kellett elküldenie Istennek Jézust, hogy kivezesse az embereket a sötétségből!”

„Azt értettem meg, hogy Jézus be szeretne szállni a hajómba, és szeretne része lenni az életemnek!”

„Örülök, hogy Isten vonz bennünket,

„Áldás volt rajtunk, mert végig lelkesen, sok jó élménnyel voltunk együtt.”

kiválaszt, és a legrosszabb dolgokat is jóra tudja fordítani.”

„Megdöbbenő volt átélni, ahogy Simon Péter felismerte a tisztátalanságát, és mégis követte Krisztust.”

„Nagyon szeretném mostantól többször olvasni a Bibliát, mert különösen tetszett a romolhatatlan mag tanítás.”

„Szeretnék kevesebbet engedni a kísértőnek, mert megszólított a mag példázata, hogy nem mindegy, hogy mi lesz belőle!”

„Isten mindig vár ránk. Ő a pajzs számunkra. Mi nem érdemelnénk meg Őt, és Ő mégis megszólít és vár bennünket!”

„Az igeolvasás ne csak néha, hanem a hét minden napján legyen! Hogy mélyebb kapcsolat legyen Istennel!”

„Megérintett a telefon veszélyeiről való beszélgetés. Szeretnék ebben változni.”

„Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk! Ezért szeretnék én már nem a rosszra hallgatni!”

„Isten vár ránk, csak a kezébe kell tenni az életünket!”

„A bálványokról való beszélgetés szólított

meg. Nem szeretnék ezek rabságában maradni!”

„Szeretnék megállni Jézussal a kísértésekben, és a telefon veszélyeit komolyan venni.”

„Nekem nagyon kellett ennek a hétnek a megerősítése, és látom, hogy miből kellene megtérni!”

„Szeretném többet olvasni a Bibliát, mert megértettem, hogy Isten milyen szeretettel vár rám!”

Legyenek ezek az üzenetek örömteli ajándékká most minden olvasó számára is!

Somogyiné Ficsor Krisztina
lelkipásztor

Somogyi Péter lelkipásztorral a konfirmandusok

ÜZENET

Legyetek követőim! – olvasom az üzenetet. A nekem szóló sms elgondolkodtat: Valaki határozottan felszólít, de ebben nem vagyok egyedül, az üzenet mindjárt közösségbe foglal másokkal. Az első tudományos igényű egynyelvű magyar értelmező szótár így fogalmazza meg a követ ige általános jelentését:

„Más után, más példája szerint tesz valamit, s erkölcsileg mintegy nyomában jár.”

Az én közösségem hitben járó, keresztyén közösség. Nekünk így szól Pál apostol:

Legyetek az én követőim, mint én is Krisztusé!
1Kor 11,1

Széplaki György

ÉLETÜNK HANGSZERÉN AZ ÚR JÁTSSZA LE A DALLAMÁT

Gyülekezeti családok napok Balatonszárszáron

Halljuk-e Isten hívását, küldetésre hívó hangját? Haladunk vagy csak döcögünk? Komolyan vesszük az Úr ígéreteit? Kiábrázolódik rajtunk az isteni természet? Keressük azt, ami ránk bízott? Hiszen arra kapunk elhívást, hogy gyümölcsözzünk és plántáljunk! A négy napos csendeshétben egyénileg és közösséglel is bátorítást kaptunk a megújuláshoz.

„Uram, jó nekünk itt lenni!” – olvastuk az SDG konferencia központ falán a jelmondatot, és éreztük, hogy tényleg jó. Áldott napokat éltünk augusztus 7-10. között Balatonszárszáron, az idei gyülekezeti konferencián, ahol 200-an voltunk együtt, ebből 60 gyerek.

Sok ajándék várt ránk! Szép természeti környezet, napsütés, Balaton, vidám gyereksereg, találkozások, mély beszélgetések, számtalan mosoly, közösségépítő játékok (pl. ki ölel meg több testvért?, pantomim), imaséta, torna, úszás, tánc, érdekes történelmi előadás és egy szívhez szóló vers-est.

A délelőtti és az esti igei alkalmak témája 2Péter 1,1-11 versein alapult, az ehhez kapcsolódó kérdésekről kisebb csoportokban beszélgettünk. Néhány gondolat és minket megszólító kérdés az elhangzottakból:

Drága hit

Különbözőek vagyunk, de összeköt minket egymással az, hogy ugyanazzal a drága hittel ajándékozott meg az Úr. Megbecsüljük-e egymás hitét? Tudunk-e hálásak lenni érte? Van-e valódi, élő hitem, ami átjárja az életemet? Ha nincs, akkor kérem? Ebben is erősödhattunk ezen a néhány napon.

Somogyi Péter lelkipásztor igemagyarázatot tart - „A Mester vesz kézbe, az életünkön munkálkodik.”

Gazdag élet

Az Úr egy gazdag életre hívott el minket, ez abból a gazdaságból fakad, ami tőle való. A lehetőség adott, minden kincs a rendelkezésünkre áll. Milyen hatalommal munkálkodik bennem? „Dicsekszem az Úrral!” – Te mivel dicsekszel? Mennyi mindent kaptál, de mit adtál át? Tisztaiban vagy azzal, hogy mid van lelkileg? Hogyan tudnád mindezt felhasználni Isten céljaira? Hol folyik el a pénz? Hol folyik el az erő?

Isteni természet

A Bibliában 30 ezer ígéret van, komolyan vesszük ezeket? Számon tartjuk, hogy hány ígéretet kaptunk az Úrtól? Ismerd meg Isten ígéreteit és építsd rá az életedet! Akik az Urban vannak, maguk fölé nőnek, az isteni természet kiábrázolódik rajtuk. Nagyobb ígéreteink vannak, mint amit a világ kínál. Ne a kívánság uraljon, hanem vágyjunk erre az ajándékra! Mennyire vágyom arra, hogy az isteni természet növekedjen bennem?

Teljes igyekezet

A teljes igyekezet nem azonos a teljesít-

ménnyel. A teljesítmény nem a miénk, Jézus „teljesített”, véghez vitte mindazt, ami szükséges, kifizette ennek az árát. Ezt bizalommal, hittel elfogadjuk. Teljesítmény helyett teljes igyekezetre hív minket. Nem kell kiérdemelnünk Isten szeretetét, hanem a hálaadás gyümölcsseit teremjük.

A keresztyén ember nyolc arcvonását mutatja be az ige, ezek az arcvonások meg-

Pantomim

rajzolja Jézus képét: „Éppen ezért teljes igyekezettel törekedjétek arra, hogy hitetekben mutassátok meg az igaz emberiséget, az igaz emberségben ismeretet, az ismeretben önuralmat, az önuralomban állhatatosságot, az állhatatosságban kegyességet, a kegyességben testvéri szeretetet, a testvéri szeretetben pedig minden

ember iránti szeretetet.”

Isten célja velünk, hogy rajtunk keresztül mások számára is kiábrázolódjon az Ő lény. Ez nem a mi produktumunk, hanem **a Mester vesz kézbe, az életünkön munkálkodik, Ő tölt be minket Szentlélekkel.** A megajándékozottságnak, betöltöttségnek egyértelmű, látható jelei vannak. Élünk a tőle kapott ajándékokkal! Legyen ez látható minden ember számára.

Termékeny ismeret

Gyarapodás, növekedés, haladás – a hívő élet nem statikus, hanem halad, fejlődik. Arra hív minket az Úr, hogy ne terméketlenül és tétlenül, hanem gyümölcsözően éljünk és új fákkal is gyarapodjunk. Ahogy a fának a rendeltetése a plántálódás, úgy a személyes és a gyülekezeti életünkre is vonatkozik, hogy továbbadjuk az életet. Keressük-e azt, ami ránk bízott? Az én életem hogyan munkálja az életet?

Ígéretes jövő

Rövid ideig itt vagyunk a táborban, utána hazamegyünk, ahogy itt vagyunk a földön rövid időt, majd hazamegyünk a mennyek országába. Itt van a rövid és mulandó, majd jön az örökkévaló és maradandó. Az örök élet a tét!

Valóban céltudatosan élünk? És mi a cé-

„Különbözőek vagyunk, de összeköt bennünket egymással, hogy ugyanazzal a

lunk? Hogyan jelenik meg az életünkben a kiválasztás? Isten meg akarja erősíteni az elhívásunkat, a kiválasztásunkat. Ha van rá elhívásom, álljak be egy szolgálathoz. Halljuk-e a hívását, küldetésre hívó hangját? Bennünk van a természete? Teljes igyekezettel válaszoljunk rá! Hallottuk a felszólítást: Mindent bele! Számíthatunk Urunkra, Ő is számít rád! Ő mindent

Táncház

beleadott, mindent odaadott.

Életünk hangszerén az Úr játssza le a dallamát. Amikor elhangolódunk, lehangolódunk, amikor nem az Ő arcvonásait viseljük, akkor jó egymásra hangolódni, megtalálni a helyünket ebben az összhangzatban. Számít ránk, bennünk akar megjelenni, általunk akar ragyogni!

Halász Kinga

drága hittel ajándékozott meg az ÚR.”

Draskóczi Ágnes: Létkérdések

(2Péter 1, 1-11)

*Simeon, Kőszikla, Kéfas.
Írok nektek: a rabszolga.
Ugyanakkor apostol is,
kit küldött hű Ura.*

*Szólók, mintha Ő szólna most.
Olvassátok így szavam,
hisz drága hitben egyként
részesül minket Uram.*

*Ajándék ez. És kegyelem.
Nekiünk ingyen adatott.
Ára drága: a kereszten
Jézus vére ontatott.*

*Megismerted vajon már Őt?
És igéjét igaznak
gondolod-e? Bízol benne?
Ő teremtet gazdagnak.*

*Hálát adsz-e mindezekért?
Elhívott dicsősége.
Örökre szól szeretete.
Kegyelmenek nincs vége.*

*Megerősítettet-e már
a te elhívásodat?
Elvetetted vajon ezért
ezer kívánságodat?*

*Becsés, drága ígéretek...
Őket komolyan veszed?
Gyümölcsseit életedben
hozza-e már a hited?*

*Nem tied a teljesítmény;
Jézus vitte azt végbe.
Visszaadsz-e valamikskét
ebből a közösségből?*

*A jézusi arcvonások
láthatók az arcodon?
És új fákat plántáltál-e?
Segíts ebben, Jézusom!*

*Segíts, hogy ne botoljunk meg!
Segíts mindig, Istenünk!
Téged látva, Téged szólva
hiteles lesz életünk.*

35 ÉV FELETTI EGYEDÜLÁLLÓK TÁBORA

Beszámoló a 35-55 éves egyedülállók csendeshetéről

2025. július 27-31-ig Nagybörzsönyben 28 településről 40 gyülekezetből hatvan-kilenc 35-55 éves egyedülálló lehetett együtt Isten Igéje körül.

A csendeshét sorozatát „Sötétségből a világosságra” címmel Némedi Gusztáv lelkipásztor tartotta, melyben a vakon született ember meggyógyításán keresztül olyan kérdésekre kerestük és kaptuk meg a válaszokat, mint „Nyomorúság vagy lehetőség-e jelenlegi helyzetünk?”, „Van-e már történetünk?”, „Nyomás alatt is szabadok vagyunk-e?”, „Jól látunk-e?”. Rész-

Csoportkép a résztvevőkről

letesen hallhattunk a keresztyén élet kezdetéről az etióp kincstárnok történetének kapcsán Király János lelkipásztor tolmácsolásában, az okkultizmus veszélyeiről Varga Róbert lelkipásztor ígehirdetésében, valamint részesei lehettünk Csépe Andrea misszionárius érdekes beszámolójának is az elhívásról és dél-ázsiai szolgálatáról, melyet magyarként a magyarok között végzett hosszú éveken keresztül. Pintér Szilvia „A jogától Krisztusig” című őszinte biznyságtétele még inkább elmélyítette az elhangzottakat. Hála legyen az Úrnak a Krisztusban nyert új életekért, megújulásokért, elindulásokért, a testvéri együtt-létért, mély beszélgetésekért, szabadidős programokért.

Ecsedi Anna

Draskóczi Ágnes: A történeted

*Szélben susognak a nagybörzsönyi fák.
Uram, gyönyörű e teremtett világ!
S testvérek vagyunk itt, majdnem hetvenen,
gondolkodunk igén, történeten.*

*Megszülettünk: Isten nélkül és vakon.
Bűnköztözte sötétben, nem szabadon.
S most kérdez az Úr: hol tart életed?
S vajon ki írja a történeted?*

*Elvárások? Főnök? Más? Vagy te magad?
Körülményformálta kudarcc-pillanat?
Ego, sors? Jézus? Ki van a közepén?
Gyógyulni ott tudsz, a kereszt tövében.*

*Mert a Golgotán Ő porig lehajolt,
vérrel tisztára mosva bűnt, mi bennünk volt.
Találkoztunk. Szó nélkül hagyni nem lehet.
Hát vállald fel a szegyeteljes életed.*

*A Siloám tavánál megmosdani
nehéz. S ha Isten rád tekint, mint aki
Jézusra néz. Hagyd, hadd formáljon már
e kegyelem. S oszoljon homály.*

*Ha elindulsz a Siloám tavához,
ott vár majd téged Jézusod, Királyod.
Meglátod, meggyógyít. Mosd le a sarat.
Meváltott életed így lehet szabad.*

A 30 év feletti egyedülállóknek gyülekezetünkben is vannak rendszeres alkalmak csütörtök esténként, melyre sok szeretettel várunk minden érdeklődőt. Bővebb információ az ecsediana@gmail.com címen kérhető.

LELLE TÖRTÉNETE

Lelle születése - a csendes hetek áldásai

Isten kegyelméből 2021. nyarán Balatonszárszón lehettünk a fasori gyülekezet csendeshetén. Napról napra, estéről estére hallgattuk az ígét, és nem is sejtettük, mekkora kapaszkodó lesz ez nekünk az előttünk álló évben.

Az esti alkalmakon Ezékiel könyvéből olvastuk a próféta látomását Izrael újjáéledéséről (Ezékiel 37, 1-14) és közösen énekeltük a csendeshétre írt „Jöjj el, Lélek” című éneket.

Ősszel terhes lettem. Már a hatodik héten jártam, amikor elmentem orvoshoz, de az ultrahangon nem találták meg sem az embriót, sem pedig bármi rá utaló nyomot. Ezzel a diagnózissal távoztam: „elhalt terhesség?”

Kétségbeestünk, szomorkodtunk, sírtunk, imádkoztunk. Mibe kapaszkodjunk? Van ígéretünk? Isten ekkor eszembe juttatta a nyári hét esti áhítatait. Így szólt:

„Így szól az én Uram, az Úr ezekhez a csontokhoz: Én lelket adok belétek, és életre keltek. Inakat adok rátok, húst rakok rátok, és beborítlak benneteket bőrrel, azután lelket adok belétek, hogy életre keljeteek. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr! Én tehát prófétáltam, ahogyan megparancsolta nekem. Amint prófétálni kezdtem, hirtelen nagy zörgés támadt, a csontok pedig remegni kezdtek, és egymáshoz illeszkedtek. Láttam, hogy inak kerültek rájuk, majd hús növekedett, és végül bőr borította be őket, de lélek még nem volt bennük. Akkor ezt mondta nekem: Prófétálj a léleknek, profétálj, emberfia, és mondj a léleknek: Így szól az én Uram, az Úr: A négy égtáj felől jöjj elő, lélek, és lehelj ezekbe a megöltektekbe, hogy életre keljenek! Én tehát prófétáltam, ahogyan megparancsolta nekem. Akkor lélek szállt beléjük, életre keltek, és talpra álltak: igen-igen nagy sereg volt.” (Ezékiel 37, 5-10)

Lelle, szülei és testvére

Két hét múlva visszamentem az orvosomhoz, meglett az embrió, szívhanggal.

Télen ismét megerősítést kaptam az egyik vasárnapi istentiszteleten: „**A féltőn szerető Isten viszi ezt véghez...**”

Tavasszal már nagyon foglalkoztatott a szülés gondolata, sokat olvastam róla. Az egyik könyvben részletesen, vissza-visszatérően kifejtették, mennyivel könnyebb és gyorsabb az a szülés, ahol az édesanya énekel közben.

Isten szólt, biztatott, erőt adott

Nehéz, sok betegséggel terhelt terhesség végén elkaptuk a Covid vírust. Egy héttel

később, még betegen, este, beindult a szülés. Mivel mindnyájan pozitívak voltunk, férjem nem jöhetett velem a kórházba. Búcsúzáskor az ajtóban megbeszéltük, hogy a kislányunk neve Lelle legyen, mert az azt jelenti, hogy lélek. Ez jól példázta számunkra, hogy a terheség elején Isten a saját Lelkét adta a gyermekünkbe. A vírusfertőzés miatt egyik kórházból a másikba szállítottak, egyedül és magányosan a szülőszoba éjszakai csöndjében elfogott a fenyegetettség, a tehetetlenség és a halálfélelem érzése. A reggeli orvos váltáskor legalább édesanyámat beengedték, amelyet Isten gondoskodásának jeleként éltem meg. De imádkozni nem tudtam. Nem találtam szavakat. A telefonomon egyetlen egy ígéhirdetést találtam letöltve: az elmúlt nyár szárszói hetének egyik alkalmát. Végighallgattam.

Ez volt az íge, így szólt Isten:

„Akkor ezt mondta nekem: Emberfia! Ez a sok csont Izráel egész háza, amely most ezt mondja: Kiszáradtak a csontjaink, és elveszett a reménységünk, végünk van. Azért profétálj, és ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az Úr: Íme, felnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem, és beviszlek benneteket Izráel földjére. Majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor fölnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem!”

Szinte minden egyes szava az ígének, az imádságnak és az ígéhirdetésnek is a szívből szólt, nem tudtam volna magam sem jobban kifejezni az érzéseimet, a gondolataimat.

Isten azonban így is túpontosan válaszolt, szólt, bízott. Felkarolt. Erőt adott.

Az ÚR fejezte be a történetet

Egyre csak kaptam a gyógyszereket, de a szülés folyamata nem haladt előre. Jött az újabb fenyegetés: a vírusfertőzés és krónikus betegségeim miatt nagy baj lehet.

Teltek a percek, az órák...

Egyszer csak Isten eszembe jutatta, hogy énekelés könnyíti a szülést. Mit is énekelhetnék - gondoltam. Találtam a telefonomon néhány korábban lementett fasori éneket, bekapcsoltam, és egyre mélyebben, lelkesebben elkezdtem őket hangoztatni. Ahogyan dicsőítettem Istent, azt tapasztaltam, hogy „magától” haladt a szülés folyamata. A legtöbbször énekelt dal a „Jöjj el, Lélek” volt, hiszen tudtam, hogy Lelle érkezését várjuk, a Lélek érkezését.

Órákkal később Lelle némán, légzés nélkül, kétszer a nyaka köré tekeredett köldökzsinórral megszületett.

Ekkor az Úr fejezte be a történetet:

„Lelkemet adom belétek, életre keltek, és letelepítelek benneteket a saját földetekben. Akkor majd megtudjátok, hogy én, az Úr, meg is teszem, amit megmondtam – így szól az Úr.” (Ezékiel 37,14).

Lelle él és egészséges. Minden vasárnap ott van a templomban velünk. Esténként imádkozik. Istené legyen a dicsőség!

Ui.: Lelle 3 éves koráig korai fejlesztésre szorult. Mi ezt ekkor még nem tudtuk.

Isten azonban elvitt minket Lelle születése után 5 héttel az az évi csendes hétre is, ahol az egyik fasori gyógypedagógus testvér javaslatára kerültünk el korai fejlesztésre. Csodákkal teli 3 év van mögöttünk, amelyek legfontosabb állomásai a fasori csendes hetek.

Czerovszkiné Riesz Bernadett

Kedves Testvérek!

Ez az újság a gyülekezet ajándéka.

Kiadási költsége darabonként 330 forint + Áfa. Mindenki, aki dolgozott vele, szolgálatból tette, Isten országát

építve vele, mások javára. Akit indít Isten, adakozzunk az újság költségeire a Fasori Református Egyházközségünk számlaszámán. **Hálásan köszönjük!**

FAZEKAS TÁBOR 2025

Idén tizenhét résztvevővel agyagoztunk együtt - a nyaranta megrendezett - napközis táborunkban. A résztvevők 6-13 éves gyerekek voltak, nagy örömünkre egy fiatal felnőtt is eljött közénk.

Minden reggelt rövid áhítattal, imádsággal kezdtünk. A lelki útravaló mindig egy vagy két olyan bibliai igeverstre épült fel, ami az alkotáshoz, teremtéshez vagy valamiképpen magához az agyaghoz kötődött.

1. nap

„Fogta tehát az Úristen az embert, és elhelyezte az Éden kertjében, hogy művelje és őrizze azt.” (1 Mózes 2.15)

Táborunkat az előző években kerámia táborként hirdettük, most szívesebben használtuk a *fazekas* szót, mivel a *fazekasság* egy olyan ősi mesterség, amely végigkíséri az egész emberiség történetét.

Beszélgetéssel indítottunk: Mi is az agyag? Mi mindenre használható? Mi köze a teremtéshez? Hol jelenik meg az EMBER életében? Eleinte – ahogyan az várható volt – felsorolásra kerültek mindenféle funkciójú, méretű és formájú edénytípusok, majd egy kis rávezetéssel előjött a gondolatokból, megfigyelésekből az agyag, mint építőanyag – burkolat, tetőcserép, szobor –, valamint sok-sok egyéb felhasználási mód.

„Bemelegítésként” a csoport egyik fele a változatos formájú reneszánsz padlóburkolatok ötletéből elindulva különféle formákból álló, síkban összeilleszthető kirakót készített, a többiek pedig egy agyagtömbből, különféle eszközök felhasználásával készítették kisebb méretű, akár egymáshoz is illeszthető térplasztikákat. Házak, tájelemek, mini burkolatok, társasjáték, sodrott edény alátétek és még sok minden más készült a gyerekek fantáziája

szerint. Ezeket készítve alapvető technikai fogásokat sajátítottak el, amit jól tudtak használni a későbbi feladatok, és a hagyományos edénykészítési technikák tanulása során.

Munkánk közben sok beszélgetésre adódott alkalom, arról is, hogy az agyag Isten ajándéka, szeretettel, takarékosan, sőt tisztelettel kell vele bánni.

2. nap

„Emlékezzél, kérlek, hogy mint valami agyagedényt, úgy készítetted engem...” (Jób 10.9)

Második napunkon tanulni kezdtük az ember legősibb edénykészítési módját, amit *marokedénynek* hívunk, s közben elkészültek a díszítéshez használható földfestékek vagyis „engób festékek”. Látogatást tettünk a Népzei Múzeum kerámia-tárában, ahol a gyűjtemény kezelője, **Dr Vida Gabriella** vezetett körbe minket. Több ezer eredeti tárgyon keresztül bontakozott ki a szemünk előtt a világ népeinek sokszínű kerámiakultúrája. A múzeum videósorozatán keresztül képet kaptunk a

A gyerekek nagy élvezettel és örömmel próbálkoztak több-kevesebb sikerrel és segítséggel.

magyar népi fazekasságban használatos díszítőeljárásokról – agyagrátétes, földfestékekkel festett, márványozott, cirokkal fröcskölt, merőkanállal folytatott, viszszakarcolt, holdazott, sablonnal készült díszítmények sora vonult el a szemünk előtt a kisfilmekben, aminek aztán megkeleshettük a megfelelőjét a múzeumi vitrinekben. Az utolsó félórában a résztvevők a számukra legkedvesebb edényformákról és díszítményekről rajzoltak saját kis füzetükbe, amit aztán a későbbiekben fel is használhattak a munka során.

3. nap

„Uram, atyánk vagy te mégis! Mi vagyunk az agyag, te a mi formálónk, kezded alkotásai vagyunk mindannyian.” (Ézsaiás 64.7)

Az agyag a teremtés anyaga is. Istennek elég volt a szava a teremtéshez, mi a kezünket és tőle kapott alkotókészségünket használhatjuk erre a célra. Mindig törekednünk kell az általunk elérhető „tökéletességre”, ezáltal is tanulhatjuk munka közben az anyag tisztelétét, türelmet, pontosságot. Meg kell tanulnunk végigcsinálni, vagy ha arra van szükség, akár újrakezdeni a folyamatot. Sokszor hangzott el, hogy „Ne siess, ez egy nyugis munka!” Az alkotást, beszélgetést kiegészítette egy-egy kisfilm, ahol a táborozók alaposan megfigyelhették ősi technikával dolgozó cherokee indián/marokkói/mexikói fazekasok-műhelyek munkáját (edénykészítés, díszítés), és azt is, hogy a tradicionális technológiát milyen módon használták fel akár újabb fajta tárgyak festéséhez-készítéséhez is.

A következő napokon mindannyian nagy örömmel-lelkesedéssel mártogatták a tárgyaikat a fehér-vörös-barna földfestékekbe. Keresgéltek a fröcsköléses-folyatásos, karcolásos vagy éppen festett díszítőtechnikákban rejlő sokféle lehetőséget. Minden tárgy különböző karaktert kapott a gyerekek fantáziája szerint.

4. nap

„Jaj annak, aki perbe száll alkotójával, bár csak egy a földből készült cserépedények között! Mondhatja-e formálójának az agyag: Mit csinálsz? – és a készítmény ezt: Nem ügyes a kezed!” (Ézsaiás 45.9)

Ahogy mi is azzal a testtel-lélekkel élünk, amit Teremtőnk adott erre az életre, az általunk készített edény-tárgy is megmutatja a gondolatot, az örömet, a mi kéznyomunkat azok számára, akik kezükbe veszik, megkapják, megláthatják. Azt láttuk a gyerekeken-résztvevőkön, hogy örömmel dolgoztak, egymást ösztönözték, együttműködtek. Nézegették a témához kapcsolódó képeket-könyveket, és meríteni, inspirálódni tudtak a munka közben kialakult beszélgetésből is. Nagyon izgattak őket természetesen a korongozás. Tíz vállalkozó kedvű gyerekkel próbálgattuk az edénykészítésnek ezt a módját láb-hajtású korongon. Ennek gátat szabott a gyermekek mérete, leér-e a lábuk, össze tudják-e hangelni a különböző mozdulatokat. Nagy élvezettel -örömmel próbálkoztak több-kevesebb sikerrel és segítséggel. Egy érdekes technikáról is tanulhattunk, a római kori *terra sigillata*-ról, ami eredetileg a sokszorosítás egy korai formája volt, de jó volt kipróbálni a tervezésnek ezt a különleges módját is. Gipszfélgömbbe karcolt saját tervezésű mintára simítva az agyagot megközelítőleg egyforma dombormintás kis tálak születhettek, illetve előre elkészített agyagnegatívokkal már meglévő mintáról is csinálhattak edényt a vállalkozó kedvű résztvevők.

5. nap

„Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata! Kezeink munkáját tedd maradandóvá, kezeink munkáját tedd maradandóvá!” (Zsoltárok 90.17)

Az ötödik nap mindig a befejezés, tökéletesítés, rend(szer)ezés napja. Nagyon

Örömmel „dolgoztak” a gyerekek, egymást ösztönözték, együttműködtek.

sokat dolgoztak a gyerekek. Megteltek a polcok, elfogytak az agyagsomagok. Kinek mi volt a legjobb? Sokaknak a festés, a korongozás, az együttlét, a szünetek közös játéka-beszélgetése, a kiadott feladatok mellett lehetőség a szabad alkotásra. Volt, aki summásan csak annyit mondott, hogy MINDEN.

Mi lesz a maradandó a kezünk munkájában? Isten az embert munkára, tevékenységre teremtette. Nem a készen kapott, a megvásárolható dolog lehet csak érték, hanem az is, ami egy-egy saját kézzel alkotott tárgy készítése során elindul bennünk. Tudunk Isten ajándékaként alkotni, amiben benne van a gondolatunk, rajta marad a kezünk, s kicsit a lelkünk lenyomata, amire a megajándékozott lelke is rezonálhat.

**Martinecné Kiss Márta
és Martinecz Nóra**

Az idei táborban különleges volt, hogy két kedves-lelkes segítőtől is gazdagodtunk **Hartman Zsuzsa és Ágoston-Palkó Eszter** személyében, olvassátok szeretettel az ő gondolataikat is:

*Jó volt látni a gyerekeket így elmélyülni egy tevékenységben, minden nap voltak, akik inkább bent maradtak dolgozni a rövid szünetben is.
Ezzel együtt megvolt a közösségérzet is,*

ötleteket adtak egymásnak, segítettek, ha kellett, és gyakran átjártak egymás munkáit megnézegetni.

Ahogy én láttam ez a tábor nem csak a kézimunka értékét, de az empátiát, szeretetet és összetartást is ápolta, és építette a gyerekekben, és bennünk is.

Ágoston-Palkó Eszter

Huszonöt év babamegőrző és Kincskereső tábori konyhaszolgálat után idén nyáron első ízben volt lehetőségem részt venni a fazekas táborban segítőként. Legrövidebben úgy foglalhatnám össze az élményeim, hogy nagyon áldott hetünk volt. Öröm volt nézni a gyerekcsapat lelkes, kitartó munkáját, gyönyörködni fantáziadús alkotásaikban, segíteni, ha kérték és együtt örülni velük a sikereiknek. Jó volt látni, hogy a gyerekek nyugodtak, fegyelmezettek, egymással is figyelmesek és segítőkészek. Különösen jónak tartottam, hogy a tábor vezetői békés, szeretetteljes légkört teremtettek, és a kétkézi munka fontossága mellett nagy hangsúlyt fektettek a napi igei üzenetekre, s arra hogy a gyerekek megértsék a kettő közötti összefüggést. Hálas vagyok Istennek, szolgálótársaimnak és a gyerekeknek egyaránt az együtt töltött hért.

Hartman Lászlóné Zsuzsa

A tábor vezetői békés, szeretetteljes légkört teremtettek, nagy hangsúlyt fektettek a napi igei üzenetekre.

SZERETETHÍD 2025

Legyetek felkiáltójellé!

Fasori református gyülekezetünk az idei Szeretethíd-program keretében a Peterdy utcai Idősek Otthonának kertjét tette rendbe. A kezdeményezést a diakóniai szolgálat koordinálta, amelyhez csatlakoztak a cserkészek és a környezetgazda szolgálat tagjai is. Természetesen kaptak segítséget a kerület és az intézmény vezetésétől, és „szakmai háttértámogatást” egy kerületi kertészeti cégtől. Az alábbi beszámolót a diakóniai szolgálat vezetője írta.

A Magyar Református Szeretetszolgálat 2009 óta minden évben megrendezi a Kárpát-medencében Szeretethíd programját. Az önkéntes program idehaza és határainkon túl, egyaránt, mintegy tizenöt ezer embert „mozgat meg” évente.

Az önkéntes akciók három területen valósulnak meg: a környezetvédelemben, valamint szociális és fejlesztési programok révén. A Szeretethíd egyik legnagyobb erénye, hogy alulról jövő kezdeményezéseket karol fel és koordinál.

A gyülekezetek nemcsak a helyi meghatározott lehetőségekre jelentkeznek, hanem a saját maguk által meghatározott konkrét feladatokat, ötleteket valósítják meg. Ez a szemlélet növeli az elköteleződésüket, valamint nyitottságra neveli a résztvevőket, hogy észrevegyék a közvetlen környezetükben lévő szükségletet, és közös összefogással tegyenek a változásért.

A Szeretethíd olyan segítségnyújtó akció, amely mindenkit vár, legyen akár idős,

Fasori testvérek, akik részt vettek az idei Szeretethíd-programban - a Peterdy utcai Idősek Otthonának kertjét tették rendbe.

akár fiatal. Célja, hogy közösen tegyünk egymásért, a helyi és gyülekezeti közösségeinkért és a teremtetett világért.

A Fasori Református Egyházközségünk 2025. évi Szeretethíd programja a Peterdy utcai Idősek Otthona udvarának takarítása, parkosítása volt. Ez a feladat meghaladta diakóniai szolgálatunk kompetenciáját,

hiszen sem kertészeti tapasztalatunk, sem szerszámaink nincsenek ehhez a feladathoz. Ezért segítséget kértem a VII. kerületi önkormány-

zattól, valamint egy kerületi kertészeti cégtől – a Tiszta 7-től, és természetesen az otthon vezetőivel is egyeztettem. Nagy öröm volt számomra, hogy mindenki pozitívan, támogatóan állt az ötlethez. Az események innentől kezdve felgyorsultak, március 19-én már helyszíni szemlét tartottunk az idősök otthonában, ahol minden érintett képviseltette magát. A gyülekezetben megkezdődött a résztvevők szervezé-

se, hiszen sok kézre volt szükség a gyomirtáshoz, palántázáshoz és a virágládák rendezéséhez. A kezdeményező diakóniai szolgálat, a cserkészek és a községazdák is szinte azonnal igent mondtak, május 16-án minden és mindenki együtt volt a megvalósításhoz.

Somogyiné Ficsor Krisztina lelkipásztor és Szücs Balázs alpolgármester is dicsérendő lelkesedéssel, aktívan vett részt a munkákban, amelyet a kertészek irányítottak. De velünk volt a „Tiszta 7” ügyvezető

Öröm az ültetés,
szépül a kert

helyettese, Nagy Ildikó, aki komoly háttértámogatást jelentett számunkra.

Vidáman, közösségben

Az idei Szeretethíd ötletét is vidáman, közösségben vittük sikerre. Az akció jelmondata is hirdette: **Legyetek felkiáltójelle!** Remélem, hogy sikerült az otthonban lakóknak örömet szerezni a szépen megújult kerttel, udvarral, és példát mutathattunk a környezetünk számára is azzal, hogy a közös összefogás ereje gyümölcsöző, és másoknak is inspiráló lehet. Az idősek

Az utolsó simítások, takarítás után
hamarosan helyükre kerülnek a
szerszámok

Munka közben - a május 29-én megjelent
Erzsébetváros újság is beszámolt
a programunkról.

mindvégig szurkoltak nekünk, kedves énekükkel motiváltak és a végén csodás vendéglátásban volt részünk Némethné Böbe és Iklódy Lászlóné vezetők szervezésében. A május 29-én megjelent Erzsébetváros újság is beszámolt a programunkról, az egész kerület olvashatott erről a Szeretethíd programról, amely által megismerhették templomunkat, gyülekezetünket, s talán ily módon is ébresztgethettük bennük a kedvet, hogy – nagy örömünkre – ellátogassanak templomunkba.

A szolgálatért mindenek felett pedig hálát adunk a mi Urunknak.

Dicsőség Neki érte!

Szombatiné Kovács Margit,
a Diakónia szolgálat vezetője

A szolgálat után kedves vendégségben volt részünk. Reméljük, hogy sikerült az otthonban lakóknak örömet szerezni a szépen megújult kerttel, udvarral.

AZ ÉN KÁTÉM IS

Hitvallási irataink hasznáról

E sorozat írására az a célkitűzés készített, hogy hitvallásos irataink egyik gyöngyszemének, a Heidelbergi Kátének történetéről és szerepéről adjon áttekintést, majd nyújtson segítséget a Káté folyamatos tanulmányozásához. Hitvallásunk 52 Úrnapjára történő tagolása jó keretet és lehetőséget kínál mindehhez.

A részletesebb taglalás mellőzésével ugyan, de bibliai, irodalmi, valamint életből vett példák segítségével hozzájárulhat e cikksorozat a hitvallási szövegek értelmezéséhez.

A Heidelbergi Káté harmadik részével, az imádkozásról szóló kérdésekkel foglalkozunk. Az Úr Jézus, az imádkozás nagy tanítója életében szemlélhetjük az imádkozó élet gyönyörű példáját. Ő mindig Istennel beszélt – írja **Sarkadi Nagy Pál**. Tőle kért erőt, vigasztalást és segítséget. Tanítványai látták imádkozni az Urat – azt, hogy ez számára milyen erőt jelentett. Jakab apostol is utal arra, hogy nagy erő van az igaz ember buzgó könyörgésében. Az Úri imából megtanulhatjuk, hogy az igazi imádság alaphangja a bizalom és a tisztelet, középpontja pedig Isten, s nem mi magunk. **Cseri Kálmán** szavaival: belefér az egész világ – ugyanakkor van hely benne a teljes ember testi és lelki szükségletei, valamint a másik ember számára is, akivel összekapcsol minket.

Olvassuk el a 48. úrnapja kérdését és az arra adott feleletet!

Melyik a második kérdés?

„Jöjjön el a te országod.”

Azaz: úgy igazgass minket igéddel és Lelkeddel, hogy egyre jobban engedelmeskedjünk neked. Tartsd meg és növeld

anyaszentegyházadat; pusztíts el minden ördögi mesterkedést, ellened lázadó hatalmat és minden gonosz tervet, amelyet szent igéd ellen szőttek, míg végre kiteljesedik a te uralmad, amikor te leszel minden mindenkiben.

Isten országa nem egy körülhatárolt területet jelent, nem olyan, mint egy földi ország. Isten uralmát jelenti: akik felett uralkodik, néki engedelmeskednek. Ez az ország teljesen újként jött el Jézusban, s Ő maga ennek Isten által elküldött királya. Országa lelki ország, és nem ebből a világból való. Jézus halála, feltámadása, menyebemenetele által rakta le annak alapjait. Pünkösd után magában foglalja mindazokat, akik hisznek benne.

Aki belép Isten országába, átéli, hogy milyen szabad lesz – szabad mindattól, ami addig megkötözte, ami ellen olykor küzdött, máskor meg ragaszkodott hozzá. Korábban fel sem tűnt, hogy Isten nélkül él, vagy csak a következmények miatt szenvedett. Most már tudja a különbséget, és ezért küldetést érez ahhoz, hogy másokkal is megossza fölismerését. **Ily módon a „jöjjön el a te országod” kérés a misszió eszközzé válhat: a lélekmentés egyik módjává, az emberek iránti szeretet kifejezésévé.** Az így imádkozó ember vagyakozik arra, hogy az egész világ önként alávesse magát Istennek, királyi uralma teljességen ki még az ellenségeinkre is. A „jöjjön el a te országod” kérés a keresztyén reménység célba éréséért, beteljesüléséért hangzó ima, amelynek kapcsán a Káté az egyházépítésben és egyházvédelemben kér és vár segítséget.

Aki Isten országára néz, az óriási távlatokat kap – írja Fekete Károly –, de Isten igazgatása, vezetése nélkül könnyen jöhet az eltévelyedés, a megfélelő lelki táplálék és a Lélek jelenléte nélkül pedig

megerőtlenedés következhet be. Szerint az egyház a „már igen” és „még nem” küzdelmes időszakában él, és bizony sokat kell imádkozni azért, hogy megszűnjön minden ellene irányuló erőszak.

Jézus – e második kéréssel – felemeli az imádkozó hívő tekintetét, és megengedi, hogy ennek a világkorszaknak a végéig lássunk. Vagyis amikor Isten minden ígérete beteljesedik, amikor minden nyomorúságot – ami az ellene irányuló lázadásunk következtében ránk szakadt – megszüntet, amikor az Ő királyi uralma tökéletesen megvalósul. Egyelőre viszont számtalan olyan jelenség tanúi lehetünk, amelyben az Isten elleni lázadás egyre nagyobb méreteket ölt. Az ember istentelen gőgjében egyre több gonosszágra ragadtatja el magát.

Méltán kétségbeeshet Isten gyermeke. Sokszor a mi életünk a gonosz felvonulási területe, mert hol hallgatólágosan, hol tevékeny módon hozzájárulunk, hogy felépítsen számunkra egy olyan világot, amely nem Istentől van, ahol közmeg egyezés tárgya, hogy elfogadjuk egymás ördögi mesterkedéseit, igeellenes hazugságait, féktelen önzését, gonosz terveit, s a legszentebb dolgok mocskolódnak be és állnak az ördögi világ szolgálatába. Az ördög a szeretet helyett a gyűlöletet tette törvénnyé. Az ige ellenében lázít, irigységre hangol, sovínizmust támaszt, kiszámíthatatlan összeviSSzaságot teremt, intézményes ármánykodásra ingerel, a technika vívmányait is a gyűlölet és a bosszúállás céljaiba állítja.

Mindezt bámulatos leleménnyel és lángeszű haditervet fundálva műveli. Egyelőre bizony temérdek vér és könny folyik a földön – láttatja Cseri Kálmán. **De az imádkozó hívő is szenved. Nemcsak a személyét érő nyomorúságok, veszteségek, megaláztatások, fájdalmak miatt, hanem mások szenvedése miatt is. Miközben vigasztaljuk egymást, folyamatosan, rendületlen hittel kérjük: jöjjön**

el a te országod, valósuljon meg királyi uralmad ezen a földön ugyanúgy, mint a mennyben!

Ámde sokakban felvetődik, hogy milyen is Isten országa. Az Úr Jézus tanított erről is – mégpedig példázatokban. Az egyikben Ő maga úgy lépett be a mi világunkba, mint magvető. Isten országát az Ige hirdetésével, magvetésével építi.

A búzáról és a konkolyról szóló példázat szerint az Isten által elvetett mag a gonosszal való küzdelemben nő. Isten országa az övéinek várakozásában épül. A tíz szűz példázata arra tanít, hogy Isten népének ebben a várakozásban nem szabad elfáradnia. Isten országa a világ előtt rejtetten épül. Olyan, mint a szántóföldben elrejtett kincs. Hasonlatos Isten országa a mustármaghoz, amely, ha felnő, fává lesz. Jézus kicsiny nyájával kezdte munkásságát, de kétezer év alatt ez a kicsiny kezdet hatalmas fává növekedett. Ma már minden földrészen, minden népnek hirdettetik az evangélium.

Ravasz László gondolatmenetében az egész üdvtörténet egy régi, megromlott és felszámolás alatt álló világból halad egy új, dicsőséges és tökéletes világ felé. Ez az új, dicsőséges és tökéletes világ az Ő országa, az Ő királysága, amikor nevét az egész teremtettség megszenteli, s akarat megvalósul földön és égen egyaránt. Isten országának eljövetele betetőzi a teremtetést, s feloldja benne azt a halálos válságot, amit a bűn okozott. Ezért a teremtettség világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.

Az örömhír az, hogy Jézus Krisztus kinyitotta az Isten országának kapuját, amelyet mi becsuktunk magunk mögött. De vissza lehet térni oda. Jézus mondja:

„Beteljesedett az idő, és elközelített az Isten országa. TérjeteK meg, és higgyetek az evangéliumban!” (Márk 1,15)

Szerkesztette: Dévai-Józsa Gábor

HÁLA ÉS KÖSZÖNET

Idén is volt hittantábor

Örömmel és hálás szívvel számolunk be arról, hogy a Fasori Napközis Hittantáborunk idén is áldott, élményekben gazdag hét volt, amelyen negyvenkét gyermek vett részt, valamint öt állandó felnőtt segítő.

A hét során ellátogattunk a Zeneházba, és jártunk a Hangdóm egyik érdekes kiállításán. Íjászkodtunk Budakalászon, két jurtában megtekintettünk egy kiállítást és egy előadást is megnéztünk. Egy kedves házaspár nagyon tartalmas méhészeti bemutatót tartott, nagy öröm volt számunkra, hogy minden gyerek kapott ajándékba egy üveg mézet, valamint finom méznyalókat.

Volt táncház, sok-sok játék, éneklés, egy kedves gyülekezeti nőtestvérünk felajánlásából ünnepi tortázás, örültünk a csapatjátékoknak, társasjátékoknak.

Íjászkodtunk Budakalászon, két jurtában megtekintettünk egy kiállítást és egy előadást is megnéztünk.

A biblia történeteken alapuló kiscsoportos beszélgetések segítették a gyerekeket abban, hogy elmélyüljenek Isten szeretetében és megélik a tábor mottóját: „Hozzád Tartozom”.

Idén is tanultunk közösen „aranymondást”, és kis imaközösségekben imádkoztunk. Az egyik legmeghittebb élmény az volt, amikor kis csoportokban a gyerekek beléptek a templomba és elcsendesed-

Volt táncház, sok-sok játék, éneklés.

ve gyönyörködtek annak szépségében, „nagyságában”, monumentalitásában.

Köszönjük ezt a hetet a tábori szolgálóknak, akiknek szolgálatát ez az Ige hatotta át: **„Mindent, amit tesztek, szívből tegyétek, úgy, mint az Úrnak, és nem embereknek.”**(Kolossé 3,23)

Ez az igevers hűen tükrözi azt a lelkületet, amellyel szolgáltak közöttünk, hálás szívvel mondunk köszönetet. Köszönjük tapasztalt idősebb testvérünknek, **Árok-szállási Eszternek**, hogy bölcsességével, nyugodt jelenlétével példát mutatott szeretetből. **Budai Annának**, aki csodálatosan vezette az éneklést gitár kísérettel. Öröm volt látni és hallgatni minden nap, ahogy énekeltek a gyerekek. Fialat segítőnknek, **Finta Leventének** is köszönjük, hogy örömmel és türelemmel volt a gyerekek között. Hálás szívvel köszönjük **Mák Évának**, hogy az angol foglalkozásokkal nemcsak tudást adott, hanem élményt, örömet és bátorítást is a gyerekeknek. Szolgáltuk nem marad észrevétlen sem emberek, sem az Úr előtt, imádságos szívvel kérjük, hogy Isten gazdagon áldja meg életüket és vezesse őket továbbra is az Ő útján.

Mint a tábor vezetője, hálás szívvel köszönöm Istennek, hogy évről évre áldást kapok a tábor megtartására és erőt a szervezéshez.

Köszönöm a családomnak a gyülekezetnek is a sok imát és bátorítást, és a segítséget mindenben. **SDG!**

Márton Melinda

SOROZATOK

- Kereszt-kérdések ősz:
szeptember 28-tól 10 héten át, vasárnap délután 18 órától
- Compass tanfolyam: szeptember 30-tól november 25-ig
- Adventi előkészítő alkalmak:
december 10-12-ig
- Bibliatanulmányozó tanfolyam
Új tanfolyam indul ősszel, amelynek célja az értő Biblia-olvasás. Hogyan olvassam a különböző könyveket a Bibliában? Hogyan tudok minél mélyebbre ásni a szövegben? Közös tanulmányozásra hívjuk a résztvevőket, mely nagyon segíti egyéni Biblia-olvasásunkat és Ige-értésünket. Cél, hogy Isten szava minél közelebb jöjjön az életünkhöz, és személyessé legyen. Aki szeretne ebbe bekapcsolódni, jelentkezzen emailben: a.somogyine.fk@gmail.com címen!
- Tanúim lesztek tanfolyam
Ősszel szeretnénk elindítani a Tanúim lesztek tanfolyamot is. Elsősorban azoknak szól, akik már hitben járnak és szeretnék a következő négy témában elmélyülni: Biblia átfogó megismerése, önismeret. Mit tanít Isten a misszióról, a munkáról, a hivatásról? Hitünkben nagyon megerősítő, egyben a közösséget is építő alkalmak. A tanfolyam 10 hónapon át tart, heti egy alkalommal, illetve egy héten közös elmenetellel. Bővebb információ: Tanúim lesztek bemutatófilm a youtube-on. (Kvittmédia)
Várjuk a jelentkezéseket emailben: somogyine.fk@gmail.com

AZ ELMÚLT IDŐSZAKBAN MEGKERESZTELTE GYERMEKEK

Sárközy Miklós és Fogas Krisztina

Sárközy Rusztem Zsigmond

Kovács András és Bakos Alexandra Kitti

Kovács Éda

Balassai Imre Zoltán és Jancsurák Krisztina

Balassai Bertalan és Balassai Domonkos

Izsák Csongor és Bagó Krisztina

Izsák Izabella és Izsák Csanád András

Szilágyi Attila és Tóth Barbara

Szilágyi Flóra

Molnár Zoltán és Németh Adrienn

Molnár Izabella

Solymos Márton Lajos és Horváth Alexa

Solymos Dávid

Fürjes Zoltán és Péntek Katalin

Fürjes Gergő

HAVI ALKALMAINK

- Gyülekezeti imaközösség a hónap 2. vasárnapján 8.30-kor
- Ifjúsági istentisztelet a hónap 2. vasárnapján 18 órakor
- Családos Istentisztelet minden hónap második vasárnapján 10 órakor
- Teaház minden hónap második és harmadik vasárnapján istentisztelet után
- Úrvacsorai istentisztelet a hónap utolsó vasárnapján 10 és 17 órakor
- Férfi bibliaóra a hónap 3. keddjén 18 órakor
- Szombati pároskör a hónap 2. szombatján 17 órakor
- Pénteki pároskör a hónap 3. péntekjén 18 órakor
- Közös bibliaóra a hónap utolsó péntekjén 18 órakor
- Kéz-Mű-Hely kéthetente
- Tésztakészítés a hónap 2. szombatján 14 órától

HETI ALKALMAINK

- Istentisztelet, gyermek-istentisztelet és gyermekfoglalkozás vasárnap 10 óra
- Babamegőrző 0-3 éves korig istentisztelet alatt
- Siloám online imacsoport szenvedélybetegekért hétfő 18 óra
- Bibliaóra kedd 10 óra
- Gyülekezeti bibliaóra szerda 18 óra
- Baba-mama kör csütörtök 9.30 -tól
- Nyugdíjasok bibliaórája csütörtök 15 óra
- 30 felettiek bibliaórája csütörtök 18 óra
- Ifjúsági óra péntek 18 óra

JELNYELVI ISTENTISZTELETEK

- Szeptember 28. vasárnap 15 óra Istentisztelet és Úrvacsora
- Október 12. vasárnap 15 óra Istentisztelet és hittanóra
- Október 26. vasárnap 15 óra Istentisztelet és Úrvacsora (Reformáció ünnepe)
- November 9. vasárnap 15 óra Istentisztelet és hittanóra
- November 30. vasárnap 15 óra Istentisztelet és Úrvacsora
- December 14. vasárnap 15 óra Adventi Istentisztelet és hittanóra
- December 25. szerda 15 óra Karácsonyi Ünnepi Istentisztelet és Úrvacsora

Mostani számunkba a fotókat és grafikákat készítették: Aranyos Béla, Delényi Gabriella, Dévai-Józsa Gábor, Furuglyás Márta, Halász Kinga, Krisztován Márton, Krisztován Klaudia, Martineczné Kiss Márta, Martinecz Nóra, Márton Melinda, Somogyi Péter, Szombatiné Kovács Margit
Isten áldását kérve hálás szívvel köszönjük szolgálatukat!

KÖZÖSSÉGÉPÍTŐ ALKALMAK

- Női csendesnap: szeptember 27.
- Ráday napok: október 2-4.
- IKON 2025 Ifjúsági konferencia: október 24-25.

KOLUMBÁRIUM NYITVATARTÁSI RENDJE

hétfő: szünnap
kedd: 9-13 óráig
szerda: 9-18 óráig
csütörtök: 9-13 óráig
péntek: 9-13 óráig
szombat: zárva
vasárnap: 9-10 és 11-12.30 óráig

LELKÉSZI HIVATAL NYITVATARTÁSI RENDJE

hétfő: szünnap
kedd: 11-13 óráig
szerda délelőtt lelkészi jelenlét nélkül: 10-13 óráig
szerda délután lelkészi jelenléttel: 16-17:45-ig
csütörtök: 11-13 óráig
péntek: 10-13 óráig

Kérjük, éljenek a bejelentkezés lehetőségével,
a 06-30-327-9761 telefonszámon, vagy
a hivatal@fasor.hu e-mail címen.

FASORI HARANGSZÓ

a Budapest-Fasori Református Egyházközség
negyedéves kiadványa

1071 Budapest, Városligeti fasor 5.

www.fasor.hu

E-mail: hivatal@fasor.hu • Telefon: 342-7311

Szerkesztők: Cseke Hajnalka,
Somogyiné Ficsor Krisztina, Dévai-Józsa Gábor,
Halász Kinga, dr. Széplaki György
Felelős szerkesztő: Cseke Hajnalka
Olvasószerkesztő: dr. Széplaki György
Tördelőszerkesztő: Antal Péter
ISSN azonosító: 2939-8886